

Návrh interiéru lezeckého centra s občerstvením

Alexandra Uváčková

Bakalářská práce
2019

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Ateliér Prostorová tvorba
akademický rok: 2018/2019

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Alexandra Uváčková**
Osobní číslo: **K16076**
Studijní program: **B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Multimédia a design – Prostorová tvorba**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Návrh interiéru lezeckého centra s občerstvením**

Zásady pro vypracování:

1. Rozbor zadaného prostorového úkolu a vymezení jeho problematičnosti (5A4 textu)
 2. Známé příklady stejných nebo podobných řešení (min. 3 příklady, včetně osobního vyhodnocení – 5A4 textu)
 3. Historiografie daného problému (5A4 textu)
 4. Koncept a vývoj návrhu (včetně osobního stanoviska – 4A4 textu)
 5. Průvodní zpráva popisující vybrané a schválené řešení (7A4 textu)
 6. Výkresová část a obrazová dokumentace
 7. Dokladová část a cenový aproximativ
 8. Zpracování detailu zvoleného prvku
 9. Fyzický model vybraného řešení a detailu zvoleného prvku
- Pro všechna témata je požadována konzultace a docházka min. 80% možného času, potvrzené konzultace s externími odborníky min.3x, vedené v dokladové části.
- FORMA ODEVZDÁNÍ:** tištěná a elektronická
- Bakalářská práce o rozsahu minimálně 26 normostran textu + obrazové přílohy (vazba minimálně ve standardu UTB).
- Příloha výkresové dokumentace v potřebném měřítku a rozsahu autorizujícím návrh.
- Fyzické modely v odpovídajícím měřítku.
- Kopie A3 paré dokumentující průběh a vývoj práce.
- Prezentační postery 2ks B1 (700x1000mm), kappa tl. 3mm , přímý tisk.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/umělecké dílo**

Seznam odborné literatury:

Magazines. **DETAIL, EL croquis, FRAME.**

Odborné časopisy. **ERA21, ARCHITECT+, INTERIÉRY.**

LOU, Michel. Light: The Shape of Space: Designing with Space and Light. New York: Wiley, 1996. ISBN: 0471286184.

MORAN, Nick. Světelný design: pro divadlo, koncerty, výstavy a živé akce. Praha: Institut umění – Divadelní ústav ve spolupráci s Institutem světelného designu, 2010. ISBN 978-80-7008-246-1.

NEUFERT, Ernst. Navrhování staveb, 2. české vydání, Praha: Consult invest. 2000. ISBN: 80-191486-6-6.

GAVENTA, Sarah. New Public Spaces. 1. vyd. Londýn: Octopus Publishing Group, 2006. 208 s. ISBN 184533-134-6.

GEHL, Jan a Lars GEMZOE. Nové městské prostory. 1. vyd. Brno: ERA, 2002. 263 s. ISBN 87-7407-233-1.

ŠILHÁNKOVÁ, Vladimíra. Veřejné prostory v územně plánovacím procesu. 1. vyd. Brno: VUT Fakulta architektury, 2003. 143 s. ISBN 80-214-2505-9.

NORBERG-SCHULZ, Christian. Genius loci: Krajina, místo, architektura. Vyd.2. Praha: Dokořán, 2010. ISBN: 978-80-7363-303-5.

další literatura bude doporučována v průběhu výuky, příp. dle dohody s vedoucím práce.

Vedoucí bakalářské práce:

doc. Ing. arch. Michael Klang, CSc.

Ateliér Prostorová tvorba

Datum zadání bakalářské práce:

1. prosince 2018

Termín odevzdání bakalářské práce:

10. května 2019

Ve Zlíně dne 14. prosince 2018

doc. Mgr. Irena Armutidisová
děkanka

doc. Ing. arch. Michael Klang, CSc.
vedoucí ateliéru

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ / DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům;
- pokud je výstupem bakalářské/diplomové práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji, že:

- jsem na bakalářské/diplomové práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.

Ve Zlíně dne: 29.4.2019

Jméno a příjmení studenta: ALEXANDRA UVÁČKOVÁ

.....
podpis studenta

ABSTRAKT

Táto bakalárska práca je zameraná na design priestorov obchodného domu na Trstínskej ceste 1 v Trnave za účelom vytvorenia umelej lezeckej steny. Cieľom práce je vytvorenie komplexného riešenia celku s dôrazom na dosiahnutie maximálnej funkčnosti daných priestorov. Vypracovaný projekt môže poslúžiť ako predloha pre rekonštrukciu prevádzky.

Kľúčové slová: lezecká stena, bouldering, interiér, návrh, kaviareň, šport

ABSTRACT

This bachelor thesis is focused on the design of the department store on Trstínska cesta 1 in Trnava in order to create an artificial climbing wall. The aim of this thesis is to create a complex solution of the entity with an emphasis on achieving maximum functionality of the given premises. Finalised project can serve as a template for reconstruction of the business space.

Keywords: climbing wall, bouldering, interior, design, cafe, sport

Rada by som úprimne poďakovala vedúcemu svojej bakalárskej práce a zároveň vedúcemu ateliéru doc. Ing. arch. Michaelovi Klangovi, CSc. za odborné konzultácie mojej práce, taktiež za cenné rady a pomoc v priebehu celého štúdia. Poďakovanie patrí aj Ing. arch. Kamilovi Koláčkovi za všetky postrehy a pomoc pri štúdiu.

Ďakujem aj mojej rodine a blízkym ľuďom za ich podporu počas štúdia a nekonečnú trpezlivosť.

“Kreativita je schopnosť spojiť zdanlivo nespojiteľné” – *William Plomer*

Prehlasujem, že odovzdaná verzia bakalárskej práce a verzia elektronická, nahraná do IS/STAG sú totožné.

V Zlíne 10.5.2019

Alexandra Uváčková

OBSAH

ÚVOD.....	9
I TEORETICKÁ ČASŤ.....	10
1 ÚVOD DO PROBLEMATIKY	11
1.1 HOROLEZECTVO	11
1.1.1 História horolezectva	11
1.1.2 Rozdiel medzi horolezcom a lezcom	13
1.1.3 Lezecké disciplíny.....	13
1.1.4 Horolezecké vybavenie	14
1.2 BOULDERING.....	21
1.2.1 História boulderingu.....	21
1.2.2 Boulderingové disciplíny	22
1.2.3 Vybavenie pre bouldering	22
1.3 LEZECKÉ STENY	24
1.3.1 História umelých lezeckých stien.....	24
1.3.2 Typy umelých lezeckých stien	25
1.3.3 Konštrukcia lezeckých stien a ich súčasti	27
1.3.4 Plášť lezeckých stien.....	28
1.3.5 Matice.....	30
1.3.6 Štruktúry.....	31
1.3.7 Lezecké chyty.....	32
1.3.8 Lezecké cesty	33
1.4 INTERIÉR A INTERIÉROVÝ DIZAJN	33
1.4.1 Stručná história.....	34
1.5 VÝRAZOVÉ PROSTRIEDKY V INTERIÉRI.....	35
1.5.1 Materiály	35
1.5.2 Povrchové úpravy.....	38
1.5.3 Svetlo v interiéri	38
1.5.4 Farba v interiéri	39
1.6 PRVKY INTERIÉRU	41
1.6.1 Stavebný interiér	41
1.6.2 Nábytok	42
1.6.3 Doplnky interiéru	43
1.6.4 Prvky technického vybavenia	44
1.7 ŠPORTOVÉ PREVÁDZKY	45
1.7.1 Hygienické požiadavky	45
1.8 KAVIARENĽ A JEJ SÚČASTI	46
1.8.1 Základné požiadavky	47
1.8.2 Barový pult.....	48
1.8.3 Vybavenie barového pultu a zápultia.....	49
2 PRÍKLADY ROVNAKÝCH ALEBO PODOBNÝCH RIEŠENÍ.....	50

2.1	LEZECKÁ STENA K2 POPRAD, SLOVENSKO	50
2.2	VERTIKON – SINGING ROCK ZLÍN, ČESKÁ REPUBLIKA	52
2.3	BLOC INDOOR CLIMBING WALL BRISTOL, SPOJENÉ KRÁĽOVSTVO	54
II PRAKTICKÁ ČASŤ		56
3	ROZBOR DANEJ PRIESTOROVEJ ÚLOHY.....	57
3.1	ANALÝZA MIESTA A MAPOVÉ PODKLADY	57
3.2	SÚČASNÝ STAV OBJEKTU.....	59
3.2.1	Fotodokumentácia	60
3.3	OSOBNÉ STANOVISKO.....	62
4	SPRIEVODNÁ SPRÁVA	63
4.1	POŽIADAVKY ZADÁVATEĽA	64
5	KONCEPT A NÁVRH.....	65
5.1	KONCEPT NÁVRHU	65
5.2	VÝVOJ NÁVRHU A JEHO VARIANTY	65
6	RIEŠENIE MIESTNOSTÍ VYBRANÉHO NÁVRHU.....	74
6.1	SPOLOČNÉ VYBAVENIE.....	74
6.2	ČASŤ S POSEDENÍM A BAROM	74
6.3	ZÁZEMIE PREVÁDZKY.....	76
6.3.1	Upratovanie	76
6.3.2	Sklad.....	76
6.3.3	WC pre zamestnancov.....	76
6.3.4	Šatňa pre zamestnancov	77
6.4	ŠATNE	77
6.4.1	WC s predsienkou	77
6.4.2	Šatňa na prezliekanie.....	77
6.5	ŠPORTOVÁ ČASŤ.....	78
6.6	SPRACOVANIE VYBRANÉHO DETAILU	80
7	VIZUALIZÁCIE NÁVRHU.....	81
ZÁVER		84
ZOZNAM POUŽITEJ LITERATÚRY		85
ZOZNAM POUŽITÝCH SYMBOLOV A SKRATIEK.....		87
ZOZNAM OBRÁZKOV		88
ZOZNAM PRÍLOH.....		95

ÚVOD

Pre svoju bakalársku prácu som si vybrala návrh obchodných priestorov, ktoré sa zadávateľ rozhodol využiť na vybudovanie umelej lezeckej steny, ktorých súčasťou bude aj možnosť občerstvenia formou podávania predo všetkých studených a teplých nápojov.

Mojim cieľom bolo vytvoriť plnohodnotný návrh, ktorý by adekvátne reagoval na požiadavky zadávateľa, zohľadňoval potreby zákazníkov a podliehal hygienickým a technickým normám. Taktiež som sa snažila navrhnúť moderné a zároveň trochu nevšedné výtvarné riešenie priestoru.

V teoretickej časti sa venujem problematike jednotlivých častí návrhu. Opisujem vznik horolezectva, jeho disciplíny a potrebné vybavenie pre tento šport. Venujem sa v nej aj lezeckým stenám, ich rozdeleniu a konštrukciám. Nasledujúca časť patrí interiérovému dizajnu jeho prvkom a výrazovým prostriedkom. Okrem toho rozoberám aj športové prevádzky a kaviarne z hľadiska ich hygienických požiadaviek a vybavenia. Ako ďalšie rozoberám príklady rovnakých alebo podobných riešení, ktoré ma do istej miery inšpirovali.

Praktická časť obsahuje rozbor danej priestorovej úlohy z hľadiska širších vzťahov a súčasného stavu budovy a daných priestorov. V sprievodnej správe uvádzam základné údaje o stavbe. Nechýba ani popis konceptu a taktiež vývoj návrhu. Za ním nasleduje popis technického a výtvarného riešenia projektu so zameraním na jednotlivé miestnosti. V poslednej časti opisujem zvolený detail prvku a jeho konštrukciu.

Celá práca je doplnená o vizuálny materiál v podobe obrázkov a schém, ktoré slúžia pre presnejšiu predstavu a pochopenie návrhu.

I. TEORETICKÁ ČASŤ

1 ÚVOD DO PROBLEMATIKY

V úvode do problematiky mojej bakalárskej sa nachádzajú informácie potrebné k celkovému pochopeniu zadanej úlohy. Venujem sa v ňom histórii horolezectva, rozdeleniu lezeckých disciplín a výbave potrebnej k tomuto športu. Taktiež opisujem základné súčasti kaviarní a športových centier a ich hygienické požiadavky.

1.1 Horolezectvo

Lezenie patrilo k základným pohybom ľudského tela už od vzniku samotného ľudstva. V dávnych dobách bolo neodmysliteľnou súčasťou každodenného života. Ľudia ho využívali napríklad ako aj k šplhaniu sa na stromy za potravou, tak aj na záchranu života pred predátormi. Pri lezení človek zapája takmer všetky zmysly a predstavuje prirodzený pohyb, ktorý sprevádza ľudí už od útleho veku. Každé dieťa sa vždy snaží niekam vyšplhať a objaviť tak niečo nové.

Túžba liezť v ľuďoch evokuje či už túžbu po prekonávaní prekážok, tak aj strach z pádu. Aj napriek tomu, že v ľuďoch lezenie často vyvoláva pocit neistoty, je zároveň výzvou na prekonanie samého seba, po ktorej prekonaní dochádza k posilneniu dôvery v samého seba a vlastných schopností. (Vomáčko a Boštíková, 2008, s. 7).

1.1.1 História horolezectva

Za začiatky horolezectva sa môžu považovať činnosti človeka spojené s jeho pohybom v horách. Aj napriek tomu, že pôvodný zámer nemal športový charakter, už vtedy sa začali vyvíjať techniky postupu, ktoré umožňovali pohyb v horách.

V 16. storočí sa v Európe, hlavne v Alpách, objavujú náznaky prvých špecializovaných techník, ktoré ľudia využívali predovšetkým na lov kamzíkov a zber minerálov. Z ľudí, ktorí boli pôvodne lovci a zberači sa postupne stávali horskí vodcovia. Vyhľadávali ich najmä tí, ktorí túžili spoznávať hory a krajinu. Hlavnú klientelu tvorili vedci a cestovatelia. Sprevádzanie bolo pre horalov, ako sa nazývali, častokrát príležitosťou k zárobku, neskôr sa to stalo hlavným zdrojom ich obživy. K výstupom využívali jednoduché, ale zato účinné techniky, často za pomoci drevených tyčí alebo rebríkov. Práve oni mali najväčší podiel na vzniku horolezectva, konkrétne mená však nie sú známe.

V dobe, keď sa objavujú prvý horský vodcovia, Josias Simler spísal prvú príručku pre horolezcov pod názvom „O ťažkostiach cestovania v Alpách“. Približuje v nej rôzne poznatky o prírode, poveternostné podmienky ale aj praktické rady o používaní výstroja, ši rady ako sa vyhnúť lavínam.

Horolezectvo ako šport sa začalo formovať až v 19. storočí, keď už sa väčšinu dostupných vrchov podarilo zdolať a zostali tak už len tie najťažšie. Ani to však lezcom nestačilo a tak začali hľadať čoraz náročnejšie cesty na už zdolané vrcholy. Takisto sa začali vytvárať prvé horolezecké spolky a združenia horských vodcov. Horolezectvo sa dodnes označuje aj pojmom alpinizmus, ktorý vznikol na základe toho, že najčastejšie sa liezlo práve v Alpách.

Technický pokrok a stúpanie náročnosti jednotlivých výstupov výrazne ovplyvnilo najmä vývoj lezeckej techniky. Hranice a možnosti posúvali vpred osobnosti, ktoré podnikali odvážne výstupy ako prví. Patrili k nim napríklad E. Whymper a M Croze, ktorí v roku 1865 uskutočnili náročný výstup na Metternhorn. Éru veľkých stien však v roku 1878 odštartoval C. Denta, ktorý po severnej strane vyšiel na Grand Dru. V roku 1938 táto epocha vrcholí, keď severnou stenou zdolali horu Eiger A. Heckmair, L. Vörg, F. Kasperek a H. Harrer. Krátko po 2. svetovej vojne, keď sa pozornosť upriamila aj na hory v iných častiach zeme, ľudia prvýkrát pokorili osemtisícový vrch. Podarilo sa to horolezcom M. Herzogovi a L. Lachenalovi s ich výstupom na Annapurnu v Nepále.

Spočiatku sa liezlo voľnou technikou a využívalo sa len vysekávanie záchytných bodov do skál. Ako istenie slúžili železné rebríky a reťaze. Táto metóda však nebola akceptovaná športovcami. Situácia sa zmenila v prvej polovici 20. storočia, keď už bolo vďaka novým technológiám viac možností a mohlo sa tak začať liezť technickým štýlom za použitia pomôcok. Vďaka tomuto sa horolezectvo ako šport mohlo aj naďalej rozvíjať a zároveň si uchovať svoju športovú hodnotu.

Krízou rozmachu horolezectva nastala v 70. rokoch 20. storočia v bode, keď sa vďaka metóde nytovania (vkladanie skôb do vyvrtaných otvorov) a využívania iných pomôcok, stala zdolateľná každá stena, čím bol úspech zakaždým zaručený a lezcom tak už nebolo prečo obdivovať. Nová generácia horolezcov sa však rozhodla vrátiť k pôvodnej technike voľného lezenia a to obmedzovaním pomôcok. Najmä vďaka Reinholdovi Messnerovi si voľné lezenie získalo späť svoju popularitu. Horolezci pochopili, že vybavenie by malo slúžiť výhradne ako istenie proti pádu a nie ako prostriedok k výstupu na skalú. V tomto

duchu sa vývoj lezenia aj technických pomôcok nesie dodnes (Horolezecká metodika, 2010a).

1.1.2 Rozdiel medzi horolezcom a lezcom

Základným rozdielom medzi horolezcom a lezcom, spočíva v teréne, v ktorom s pohybuje. Zatiaľ čo lezec využíva umelé steny, budovy a malé skalky, horolezec zdoláva hory. Jedná sa o dlhšie výstupy, ktoré si vyžadujú okrem vedomia objektívneho nebezpečenstva aj viac znalostí ako samotné lezenie (Vomáčko a Boštíková, 2008, s. 12).

1.1.3 Lezecké disciplíny

Podľa prístupu lezcov sa lezecké disciplíny delia na:

1. Športové lezenie – vopred prichystané a fixnými prvkami zaistené trasy. Je menej psychicky náročné a tým pádom prístupné aj lezcom so slabšou psychikou.
2. Tradičné lezenie - vyžaduje zladenie techniky, fyzickej zdatnosti a dobrej psychiky človeka. Lezec sám hľadá cestu a zakladá istiace body.

Na umelých lezeckých stenách sa odohrávajú prevažne súťažné disciplíny a to:

1. Lezenie na náročnosť – bez možnosti skúšania danej steny vopred majú súťažiaci za úlohu vyliezť čo najvyššie. So stenou sa oboznamujú vizuálne pre každým súťažným kolom.
2. Lezenie na rýchlosť – cieľom je vyliezť trasu v čo najkratšom čase.
3. Bouldering (z anglického slova boulder – balvan) – ide o zdolanie istého počtu krátkych náročných ciest pri čo najmenšom počte pokusov.

Nesúťažné disciplíny:

1. Pieskovcové lezenie – prebieha na pieskovcových skalách.
2. Lezenie na nepieskovcových skalách – po pevných materiáloch.
3. Lezenie viac diaľkových ciest – disciplína medzi lezením a horolezectvom s vytváraním postupných stanovíšť.
4. Zmiešané lezenie – kombinácia lezenia po skale, snehu a ľade.
5. Ľadové lezenie - po zmrznutých vodopádoch.
6. Veľké steny – veľká výška steny (až do 1500 m).

7. Horolezectvo vo vysokých horách– nadmorská výška dosahuje približne 5500 m.n.m. Tento spôsob si vyžaduje dobrú orientáciu v teréne a prácu s technickými pomôckami.
8. Výškové horolezectvo – v najvyšších nadmorských výškach, kde sú na horolezca kladené zvýšené nároky, najmä klimatickým prostredím (Vomáčko a Boštíková, 2008, s. 12-13).

1.1.4 Horolezecké vybavenie

S popularizáciou alpinizmu sa na trhu začalo objavovať čoraz viac sortimentu lezeckej výbavy. Výrobcovia navzájom súťažia o priazeň zákazníkov, vďaka čomu je väčšina výrobkov veľmi dobrej kvality. Na toto presýtenie trhu však často dopláca práve nie veľmi skúsený kupec, ktorý je zväčša odkázaný len na rady personálu v športovom obchode. To, či bola výbava vybraná správne, sa tak ukáže až priamo pri výstupe. Rady v príručkách a knihách od skúsených horolezcov však môžu byť veľmi nápomocné.

Pri istení na skalách sa odporúča používať technické vybavenie, pre ktoré platí nemecká priemyselná norma DIN a podliehajú normám Medzinárodnej únie horolezeckých zväzov UIAA. Takéto výrobky si držia vysoký bezpečnostný štandard. Pred kúpou pomôcok sa však odporúča tieto predpisy skontrolovať a porovnať s tovarom. Vyhnete sa tak kúpe nenormovaného vybavenia.

V základnej výstroji horolezca nesmú chýbať tieto položky:

- Lano – dôležitá súčasť výbavy. Je potrebné ako poistka pre lezca pred pádmi, ktoré sú, bohužiaľ, súčasťou tohto športu. Na laná sú kladené vysoké technické nároky. Musia byť napríklad odolné voči oderu a taktiež slúžiť na zachytenie každého pádu. Každé lano sa skladá až z 100 000 nylonových vlákien, ktoré tvoria jadro. Jadro sa nachádza v ochrannom plášti nazývanom oplet. Pri výbere lana musíme dôkladne zvážiť aký typ a dĺžku potrebujeme. V základe sa delia na jednoduché, polovičné a dvojité; pričom každé z nich je vhodné na iný výstup a má iné zásady používania. Odporúčaná dĺžka je rôzna, ale vždy sa pohybuje okolo 50m.

Obrázok 1: Horolezecké lano

- Slučky – slúžia na vedenie lana s minimálnym trením. Delia sa na ploché a expresné slučky. Taktiež podliehajú normám DIN a UIAA. Známe sú dva druhy slučiek a to popruhovú (zošité/nezosité) alebo hadicovú, ktoré sú vytvorené z dutého pruhu (Glowacz a Pohl, 1999, s. 68-72).

Obrázok 2: Expresná slučka zložená z karabíny a popruhu

- Horolezecké úväzky – v počiatkoch horolezectva sa používalo konopné lano zaviazané okolo hrudníka a podpazušia. Neskôr sa začali využívať hasičské hadice a popruhy. V dnešnej dobe sa vďaka rýchlemu vývoju technológií úväzkyajú z popruhov pomocou špeciálnych nití. Musia byť pohodlné, ale predovšetkým hlavne bezpečné. Podľa konštrukcie rozoznávame tri typy: sedacie, celotelové a kombinované. Najčastejšie sa používajú sedacie úväzky, ktoré sa skladajú z pásu a nohavičiek. Celotelové úväzky sú vhodné najmä pre deti a na lezenie na umelých stenách. Tým, že spájajú bedrá, chrbát, hrud' a ramená zaisťujú stabilitu celého trupu v jednom zaväzovacom bode. Kombinovaný úväzok dostaneme spojením sedacieho a prsného úväzku pomocou plochej slučky. Prsná časť by sa nemala používať samostatne, slúži len na zvýšenie stability pri páde.

Obrázok 3: Sedací úvazok

Obrázok 4: Detský celotelový úvazok

- Istiace pomôcky – slúžia na stlmenie a zabrzdenie pádu, keď lezec lezie na lane a druhý ho týmto lanom istí. Hlavnou súčiastkou je karabína, ku ktorej je pripojená istiacia pomôcka. Poznáme tieto druhy: kýblik, reverso, osma a Gri-Gri. Každý funguje na trochu odlišnom princípe, ale majú rovnako dôležitú úlohu (Vomáčko a Boštíková, 2008, s. 25-31).

Obrázok 5: Kýblik

Obrázok 6: Reverso

Obrázok 7: Osma

Obrázok 8: Gri-Gri

- Prilba – napriek tomu, že mnoho lezcov podceňuje jej nosenie, odporúča sa mať helmu na hlave ako tak v horách, tak aj na cvičných skalách. Prilba chráni hlavu pred úrazom hlavy pri páde alebo pred padajúcimi kameňmi (Głowacz a Pohl, 1999, s. 75).

Obrázok 9: Prilba

- Karabíny – poznáme rôzne druhy karabín v závislosti od ich využitia. Slúžia napríklad na k isteniu prvolezca, pripínanie istiacich pomôcok alebo isteniu lezca v istiacich stanovištiach na skale. Treba ich však vedieť vhodne vybrať a hlavne používať. Pri nesprávnom použití sa môžu otvoriť alebo zlomiť, čo pre lezca predstavuje nebezpečenstvo úrazu. V základe ich delíme na tie s poistkou a bez poistky. Poznáme karabíny so šróbovacou alebo automatickou poistkou. Pri ich používaní je vždy potrebné presvedčiť sa, či sú správne zamknuté. Pri karabínach bez poistky rozlišujeme tie, ktoré majú klasický zámok a tie so zámkom drôteným (Vomáčko a Boštíková, 2008, s. 32-34).

Obrázok 10: Karabína so šróbovacou poistkou

Obrázok 11: Karabína s automatickou poistkou

Obrázok 12: Karabína s klasickým zámkom

Obrázok 13: Karabína s drôteným zámkom

- Mechanické vklínence (Friendly) – slúžia k isteniu medzi dvoma pevnými stano-
višťami. Vynašiel ich Ray Jardine, popredný americký lezec a inžinier NASA. Sú
najviac univerzálne, avšak nedajú sa použiť na pieskovci. Používajú sa v škárah
a fungujú na princípe zlomenej páky (Głowacz a Pohl, 1999, s. 77-78). Mecha-
nická časť sa skladá z niekoľkých pohyblivých dielov. Po zatahnutí páčky sa zú-
ži a následne sa vkladá do pukliny, kde sa uvoľnením páčky znova rozťahne.

Obrázok 14: Sada Friendov

- Skoby – rôzne tvarované istiace pomôcky z kovu, vybavené na jednej strane
okom na karabínu. Do skál a ich puklín sa vtĺkajú pomocou kladiva.

Obrázok 15: Skoby

- Nity – používajú sa na istenie a sú obdobou kovovej skoby. Osádzajú sa do vyvrtaných dier v skalách buď na princípe rozpínania ich drieku, prípadne sa lepia lepidlom či špeciálnym betónom (Horolezecká metodika, 2010b).

Obrázok 16: Rozpínavý nit

- Kladivo – používa sa na zatĺkanie a vyberanie skôb či nitov do skál (Glowacz a Pohl, 1999, s. 80).
-

Obrázok 17: Kladivo

- Lezecká obuv – takzvané lezečky. Kožené topánky s podrážkou zo špeciálnej gumenej zmesi, ktoré sa používajú pri lezení. Rozdeľujú sa podľa rôznych krité-

rií. Podľa spôsobu zapínania rozoznávame tri druhy: šnurovacie lezečky (najrozšírenejší typ, pevne sťahujú nohu), lezečky s použitím suchého zipsu (veľmi populárne aj vďaka rýchlemu obúvaniu, ideálne na umelú stenu) a lezečky „Baletky“ (najľahšie sa obúvajú nazúvaním, nemajú ani šnurovanie ani suchý zips). Všetky sa vyrábajú vo variante pod členok. Do hôr alebo na lezenie škár sa tiež produkujú aj vyššie lezecké topánky, nazývané aj členkové. Rozdelenie na mäkké, stredne tvrdé a tvrdé sa určuje podľa tvrdosti. Rozdielne tvrdosti sú určené do rozličných terénov (Vomáčko a Boštíková, 2008, s. 21-22).

Obrázok 18: Šnurovacie lezečky

Obrázok 19: Lezečky so suchým zipsom

Obrázok 20: Lezečky „Baletky“

Vymenované pomôcky, ktoré by nemali chýbať vo výstroji žiadneho horolezca, sú len úplným základom. Technológie sa vyvíjajú a s nimi aj ďalšie možnosti istenia a iných pomôcok potrebných pre tento šport.

1.2 Bouldering

Jedná sa o jednu z mladších lezeckých disciplín. Názov vychádza z anglického slova boulder, čo v preklade znamená balvan. Ako aj z názvu vyplýva, bouldering je lezenie po kameňoch či skalách malých výšok, pri ktorom lezec nie je istený lanom. Prípadné pády zmiernuje takzvaná boulder matka. Je to mäkká dopadová plocha, ktoré si lezec umiestni pod seba. Podstatou boulderingu je podať čo najnáročnejší lezecký výkon v bezpečných podmienkach (Český horolezecký svaz, 2019).

Bouldering je skvelá možnosť aj pre tých, ktorí nemajú lezeckého partnera, ktorý by ich istil, alebo ak preferujú liezť samostatne. Ponúka viac možností pohybu po stene či skale, ako pri klasickom lezení. Lezci sa môžu pohybovať prakticky akýmkoľvek smerom. Jeho cieľom môže byť napríklad zdolať čo najťažší lezecký problém, alebo len tak voľne vyšplhať na balvan počas prechádzky v prírode.

Pri boulderingu je tréning veľmi dôležitý. Pomáha športovcom zlepšovať ich techniku, silu, pohyblivosť či vytrvalosť. Takisto aj koordináciu a sústredenie, ktoré je pri tomto športe nesmierne dôležité. Každý lezec však musí v prvom rade dbať o svoju bezpečnosť. K tomu predovšetkým patrí vedieť, ako a kam správne padať.

Tréningom lezci zlepšujú svoju techniku, získavajú väčšiu silu a sú vytrvavejší. Napomáha aj k ich duševnej kontrole, ktorá je neodmysliteľnou súčasťou športového lezenia, nakoľko psychika veľmi ovplyvňuje lezecké výkony (Vomáčko a Boštíková, 2008, s. 77-81).

1.2.1 História boulderingu

Už okolo roku 1880 sa vo Veľkej Británii začali objavovať prvé náznaky boulderingu. Bouldering bol najprv vnímaný len ako doplnkový tréning pre lezcov. To sa zmenilo v roku 1950, keď gymnasta a profesor matematiky John Gill začal určovať základy pre túto disciplínu. Okrem systematického tréningu, ktorý sa stal prínosným aj pri lezení na

veľké steny, začal používať pri šplhaní magnézium, ktoré slúži proti potu na rukách. Dvtedy sa tieto účely aplikoval popol alebo prach.

Niektorí vznik pripisujú Chrisovi Sharmovi zo začiatku 90. rokov 20. storočia, iní zase vyššie zmienenému Johnovi Gillovi. Ďalšie teórie spomínajú Pierra Allaina z 30. rokov 20. storočia. Mnohí však za úplný začiatok považujú lezcov z Fountainebleau, ktorí sa v tejto lokalite šplhali po balvanoch už v roku 1874.

Bouldering bol oficiálne definovaný v roku 1969. John Gill tak založil ďalšie odvetvie lezenia o ktoré je veľký záujem. Táto skutočnosť je pripisovaná aj tomu, že na vykonávanie tohto športu nie je potrebné rozsiahle vybavenie (Horolezecký klub JAMES, 2008).

1.2.2 Boulderingové disciplíny

- Preliezanie dráhy – lezenie po skupine rovnakých alebo rozdielnych balvanov v hale či v prírode.
- Zliezanie nového boulderu – patrí k najobľúbenejším disciplínam. Lezec sa pri nej snaží vyliezť novou cestou.
- Tréning – systematické tréňovanie techniky a kondície.
- Skupinový bouldering – v skupine sa lezci navzájom motivujú a ide zároveň aj o akýsi druh spoločenskej udalosti (Winter, 2004, s. 29-30).

1.2.3 Vybavenie pre bouldering

- Lezecká obuv – majú gumenú podrážku a tenký vrchný materiál. Začiatočníci by mali siahnuť po lezečkách so stredne tvrdou podrážkou. Pre tých, ktorí už techniku ovládajú, sú vhodnejšie mäkké topánky. V mäkkších topánkach totiž chodidlo ľahšie prilíne k nerovnostiam steny (Winter, 2004, s. 19-20). Pre bližšie rozdelenie viď kapitolu o horolezeckom vybavení.

Obrázok 21: Lezecká obuv

- Magnézium – vstrebáva pot na rukách a tým poskytuje lepšie držanie. Predáva sa ako prášok, alebo vo forme kocky. Býva umiestnené vo vrecúšku, pripevnenom na boku pomocou karabíny.

Obrázok 22: Vrecúško na magnézium

Boulder matka – pri zoskokoch a prípadných pádoch je potrebné, aby sa pod lezcom nachádzala špeciálna podložka, ktorá sa nazýva boulder matka. Väčšinou býva vyrobená z nylonového materiálu a vyplnená penovým materiálom, ktorý tlmí nárazy. V prípade prenosnej boulder matky sa tieto podložky skladajú na polovicu a nosia na chrbte ako ruksak

Obrázok 23: Boulder matka

- Kefy – používajú sa na čistenie chytov. Odstraňujú sa nimi nečistoty a väčšie vrstvy magnézia. Dostačujúcou náhradou je aj zubná kefka. Všeobecne platí, že čím

jemnejšie štetinky, tým dôkladnejšie dokážeme vyčistiť chyty. Pri kovových kefách treba však dbať na to, aby sme skalu nepoškodili (Winter, 2004, s. 20-21).

Obrázok 24: Kefy na čistenie chytov

1.3 Lezecké steny

Stáva sa, že nie vždy máme možnosť zísť do prírody a trénovať lezenie na skalách. Vhodnou a čoraz viac obľúbenejšou alternatívou sa stali umelé lezecké steny. Väčšinou sú umiestené v halách, čím získavame možnosť tréningu za akéhokoľvek počasia.

1.3.1 História umelých lezeckých stien

Za začiatky lezenia na umelých stenách by sme mohli považovať snahu vojakov vyšplhať sa na hradby pri obliehaní hradov. Okrem týchto udalostí zo stredoveku umelé steny plnili svoj účel aj pri armádnom výcviku.

V časoch druhej svetovej vojny, kedy lezci dostali od armády zákaz vstupu do Fontainebleau, vznikla v Paríži významná umelá lezecká stena. Bol to spôsob, akým sa lezci vyrovnávali s týmto zákazom, nakoľko nechceli prísť o voľnosť pohybu. V rovnakých časoch vznikla pri meste Seattle tiež stena z kameňov, takzvaná Schurmanova skala. Vznik ďalších stien nastal až po vojne a to v meste Leeds v Anglicku. V rámci vývoja svoju dôležitú úlohu zohrala aj lezecká stena, ktorá bola postavená v Jekaterinburgu v telocvični Uralského technického inštitútu. Aj napriek tomu, že ďalšie steny vznikali už v 60. Rokoch, najväčší rozvoj nastal až v rokoch 80.

V Českej republike považujeme za prvú stenu počín z konca 80. rokov z Brna, kde na tieto účely poslužil pilier nedokončeného mostu. Rozsiahly rozvoj týchto stavieb nastal

v druhej polovici 90. rokov a dodnes sú čoraz viac vyhľadávané lezcami (Vomáčko a Boštíková, 2008, s. 19).

1.3.2 Typy umelých lezeckých stien

Tak ako sa postupom času menili požiadavky rôznych lezcov, lezecké steny sa týmto kritériám prispôbovali. Okrem športových hál ich môžeme nájsť aj v školách, parkoch alebo aj pri prezentáciách firiem. Podľa nárokov lezeckých profilov stien a lezeckých disciplín ich delíme na:

- Športové steny
 1. Steny pre bouldering – môžu dosahovať maximálnu výšku 4m. Pri lezení sa nepoužíva istenie. Pády tlmia dopadové plochy, takzvané boulder matky.

Obrázok 25: Stena pre bouldering

2. Veľké steny – ich výška je väčšia ako 4m. Istenie lanom je v tomto prípade nutné. Tie, ktoré sú postavené v školách, majú jednoduchšie profily. Komerčné naopak poskytujú celú škálu náročnosti ciest. Poznáme taktiež aj súťažné lezecké steny, kde sa vyskytujú prevažne previsy. K týmto účelom sa využívajú aj komerčné umelé steny s upravením náročnosti ciest a počtu chytov.

Obrázok 26: Veľká lezecká stena

- Steny ako súčasť prezentácie firiem – ich výška býva maximálne 6m a lezci musia byť istení lanom. Takéto steny sa využívajú na rôznych akciách alebo na výstavách.
- Steny na detských ihriskách – prevažne súčasťou preliezkového systému, ale samostatne stojace. V oboch prípadoch ide o lezenie bez istenia lanom.

Obrázok 27: Lezecká stena na detskom ihrisku

- Súčasť lezeckého obchodu – okrem dekoračnej funkcie slúžia aj na testovanie lezeckej obuvi a iného potrebného vybavenia.

Obrázok 28: Lezecká stena v obchode

- Nafukovacie steny – slúžia skôr ako reklama a často majú tvar rôznych predmetov ako napríklad hrad, fľaša a podobne (Vomáčko a Boštíková, 2008, s. 120).

Obrázok 29: Nafukovacia lezecká stena

1.3.3 Konštrukcia lezeckých stien a ich súčasti

Hlavnou súčasťou každej lezeckej steny je jej konštrukcia, na ktorú sa pripevňuje plášť. Poznáme tieto základné typy konštrukcií:

- Z drevených hranolov a dosiek – najrozšírenejší typ pri malých a bouldrovacích stenách. Pri tomto spôsobe sú oblé profily náročné na stavbu.
- Perforovaný profil – skladá sa montovaním. Skladanie je veľmi prácne a cenovo nevýhodné.
- Oceľový profil – spája sa zvaráním a je najčastejšie používaný ako konštrukcia veľkých stien.
- Steny z betónu – používané najmä na detských ihriskách. Ide o pohľadový betón, ktorý môže mať farebnú povrchovú úpravu.
- Drevené koly – zvyknú sa používať pri stavbách lanových dráh (Vomáčko a Boštíková, 2008, s. 121).

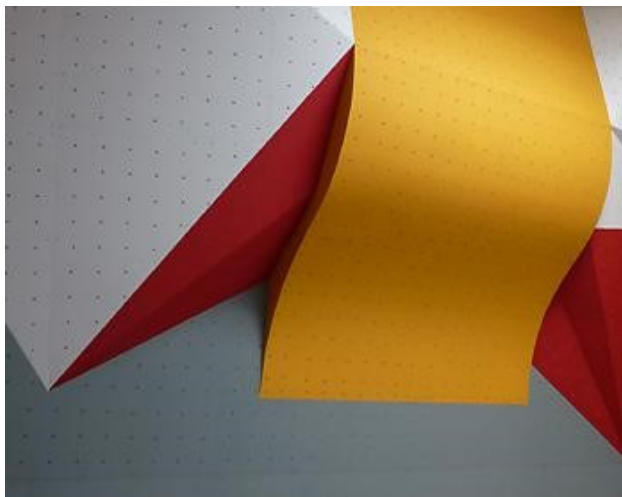
V praxi výstavba lezeckej steny prebieha od požiadaviek zákazníka až po finálny produkt. Zákazník predstaví svoje požiadavky a návrh na vizuálnu časť. V ďalšom kroku konštrukciu preberá na starosť firma, ktorá sa zaoberá výrobou lezeckých stien. Vnútna konštrukcia vzniká pomocou počítačových programov na to určených. Slúžia hlavne na

statický posudok konštrukcie. Tieto výpočty sú podriadené európskym normám ČSN EN 12572-1:2007 a ČSN EN 12572-2:2009. Po výstavbe je vždy prevedená skúška, ktorá overí, či stena spĺňa podmienky noriem. Následne zákazník dostane potvrdenie o zhode, návod na používanie a samozrejme statický posudok s výpočtom (Makak Climbing, 2019).

1.3.4 Plášť lezeckých stien

Po vytvorení a postavení konštrukcie je ďalším krokom k novej lezeckej stene jej opláštenie. Podľa požadovaného tvaru a spôsobu použitia môže byť plášť takejto steny z rôznych materiálov:

- Pre opláštenie lezeckých stien sa u nás najčastejšie používa preglejka. Tento materiál sa vyznačuje dobrými vlastnosťami pre tieto účely, ale aj nízkou cenou. Prechádza aj povrchovou úpravou pieskovaním a zdravotne neškodným farebným náterom. Pri stenách využívaných na bouldering sa aplikuje len ten. Alternatívou k preglejke môže byť použitie DTD alebo OSB dosiek. Cenovo sú tieto materiály ešte dostupnejšie, no disponujú horšími mechanickými vlastnosťami. V prípade ich použitia sa odporúča väčšia hrúbka materiálu, približne 22mm.

Obrázok 30: Plášť z preglejky

- Preglejky s povrchovou úpravou laminátového typu sa najčastejšie používajú na vytvorenie stien, ktoré sú vystavené poveternostným podmienkam. Štandardne ide o dosky s hrúbkou 16-18mm. Jedná sa o drahšiu, no kvalitnejšiu variantu. Na vonkajších stenách sa môžeme stretnúť aj použitím drevených dosiek.
- Ďalšou možnosťou pre plášť sú laminátové dosky, ktoré sa ale kvôli vyššej cene používajú len zriedka. Dokážu verne napodobniť skalú, no budovanie nových ciest

na tomto povrchu je výrazne obmedzené (Vomáčko a Boštíková, 2008, s. 121). Tento typ opláštenia tvoria modulové profilované diely s hrúbkou 8-12 mm. Vyrábajú sa v rozličných tvaroch, podľa požadovanej náročnosti steny. V každom 1m² laminátového dielu sa nachádza 8-12 úchytoŧ pre chyty. Tento materiál vyniká hlavne odolnosťou voči klimatickým podmienkam a je nenáročný na údržbu.

Obrázok 31: Laminátové opláštenie

- Imitáciu povrchu skaly sa dá docieľiť pomocou techniky Freeform. Toto opláštenie sa vyrába z polyesterovej živice a sklenených vlákien. Pri tvare nie sú prakticky žiadne obmedzenia, preto sa týmto spôsobom dajú vyrobiť akékoľvek tvary, ktoré sú plne prispôsobené požiadavkám. Každý m² Freeform plášťu obvykle obsahuje 12 – 16 kusov úchytoŧ, na ktoré sa pripevňujú lezecké chyty. Rovnako ako u laminátu, aj tento materiál disponuje nenáročnou údržbou, dobrou odolnosťou voči klimatickým podmienkam a dlhou životnosťou (Makak Climbing, 2019).

Obrázok 32: Freeform

1.3.5 Matice

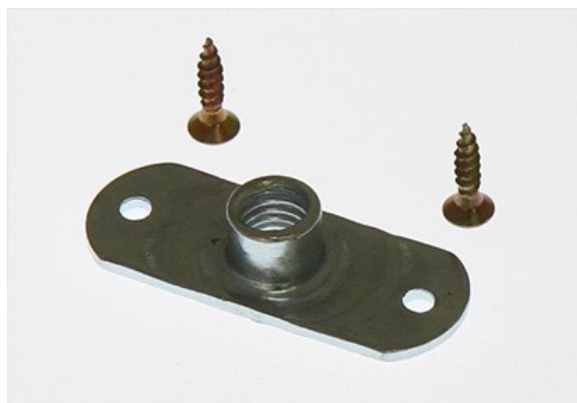
Pre upevnenie lezeckých chytov ku stene slúžia matice. Ich štandardná hustota je 50 kusov na 1m². Tento počet sa však môže prispôbiť na základe požiadaviek zákazníka. Nerezové matice sa používajú v exteriéri, na vnútorné použitie sú vhodnejšie pozinkované matice (Makak Climbing, 2019). Delíme ich na:

- Narážacie matice – bývajú galvanicky pozinkované. Sú cenovo dostupné, ale majú svoje nevýhody. Pri nesprávnej montáži a nadmerným uťahovaním hrozí o zatlačenie matice do dosky. Pri chybnom postupe skrútkovania zase nastáva riziko vypadnutia matice z preglejky.

Obrázok 33: Narážacia matica

- Platničky upevňované skrutkami – sú vhodnejšie na vnútorné použitie. Vďaka spôsobu upevňovania pri nich nehrozí riziko neodbornej montáže. Svoje využitie nájdu najmä v prípadoch, kde nie je umožnený prístup za lezeckú stenu.

Obrázok 34: Platnička upevňovaná skrutkami

- Nerezové platničky s maticou – vhodné prevažne do exteriéru. Využívajú sa predovšetkým v miestach, kde nie je prístup za stenu a sú taktiež odolné voči neodbornej montáži (TR-walls, 2019).

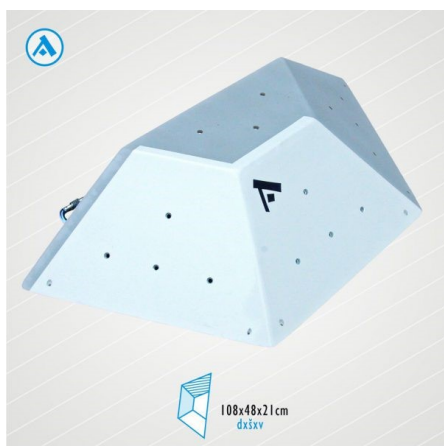

Obrázok 35: Nerezové platničky s maticou

1.3.6 Štruktúry

Skvelým oživením profilu lezeckej steny sú takzvané štruktúry. Jedná sa o prídavné diely, ktoré dokážu meniť lezeckú plochu. Môžu byť vyrobené z plastbetónu, čo je zmes piesku a lepidla. Týmto spôsobom dokážeme napodobniť povrch skaly. Ich nevýhodou je to, že sú umiestnené trvalo a ich rozloženie nie je možné meniť.

V súčasnosti sa častejšie využívajú prvky, ktoré síce neimitujú skalu, no dá sa meniť ich rozloženie. Na lezeckú stenu sa montujú pomocou skrutiek do predpripravených matíc, podobne ako chyty. V závislosti od výrobcu majú rôzne tvary. Najčastejšie ide o rozličné geometrické útvary ako napríklad hranol, pyramída, pologuľa, kupola a podobne (Vomáčko a Boštíková, 2008, s. 122).

Obrázok 36: Drevená štruktúra

Obrázok 37: Laminátová štruktúra

1.3.7 Lezecké chyty

Lezecké chyty slúžia pre pohyb na lezeckej stene. Vo svojej podstate majú imitovať útvary na skalách, no v dnešnej dobe sa verné kópie skál pri tvorbe chytov neuplatňujú. Výrobcovia uprednostňujú také, ktoré sú vhodné na tréning a nepoškodzujú kĺby a šľachy lezcov pri intenzívnej záťaži. Pri tvarovaní nových typov chytov sa však mnohí producenti inšpirujú práve skalnatými povrchmi, ktoré prispôsobujú pre lezecké potreby.

Na výrobu chytov sa používa najmä polyester a plastbetón. Na území Čiech má práve plastbetón dlhú tradíciu používania pri výrobe chytov. Takto vyrobené chyty sú však ťažšie a majú nižšiu pevnosť, vďaka čomu je potrebné dbať na ich tvar, aby pri záťaži nepraskali. Tieto nedostatky vyvažuje nízka nákladová cena. V zahraničí má z hľadiska výroby dlhšiu tradíciu polyester. Mechanické vlastnosti tohto materiálu umožňujú výrobcovi viac voľnosti v tvarovosti ich výrobkov. Medzi jeho výhody patrí aj pevnosť. Naopak výraznou nevýhodou je vysoká cena. Veľa firiem má vo svojej ponuke zaradené chyty z oboch materiálov.

Obrázok 38: Sada lezeckých chytov

Kvalitu lezeckej steny do veľkej miery ovplyvňujú možnosti kombinácií lezeckých ciest. Tie sa odvíjajú od prevedenia siete matíc. Pri veľkých stenách sa používa raster rovnostranného trojuholníka s dĺžkou strany 25cm, pri boulderových stenách je rozstup v rasteri 15cm. Pre uchytenie štruktúr a chytov do siete matíc sa používajú imbusové skrutky.

Odporúčané množstvo je 8 kusov chytov na 1m² lezeckej steny. Pre pokročilých lezcov je výhodou väčší počet kusov. Môžu si tak sami zvoliť svoju trasu. Pre začiatočníkov je naopak vhodný menší počet chytov. Vzhľadom k tomu, že pri začiatkoch tohto športu sa lezec ešte nedokáže dostatočne orientovať v tom, ktorá cesta je pre neho správna a potrebuje sa sústrediť na pohyb a techniku lezenia, je vhodné, ak má na výber menej možností.

Preto sú pre nich vhodné prehľadné a jednoznačné cesty (Vomáčko a Boštíková, 2008, s. 122-124).

1.3.8 Lezecké cesty

Lezecké steny ponúkajú vždy len obmedzenú plochu. To však neznamená, že sa nemenia. Možnosti kombinácií rozloženia chytov umožňujú lezecké cesty obmieňať. To, ako často sa takéto úpravy vykonávajú, si určujú prevádzkovatelia lezeckých centier.

Jednu cestu tvoria štandardne chyty rovnakej farby. To umožňuje v rámci jednej línie zostaviť až 4 cesty, ktoré sa navzájom križujú. Okrem rozdelenia trás podľa náročnosti sa líšia aj svojou stavbou. Niektoré sú technicky náročné, iné vyžadujú naopak veľkú silu, ale za to sú prehľadnejšie. Konečnú podobu ciest určujú ich stavitelia (Lezení na umělých stěnách, 2015, s. 8).

1.4 Interiér a interiérový dizajn

Vnútorňý priestor môžeme nazvať jedným slovom interiér. Avšak samotný architektúrou a jej prvkami ohraničený priestor ešte nemožno považovať za interiér. Takýto priestor sa interiérom stáva v okamihu, keď je doplnený o estetické a funkčné prvky. „Interiérový dizajn je komplexný proces, pri ktorom sa kombinujú potreby užívateľa s vlastnosťami existujúceho alebo vznikajúceho priestoru. Podmienkou je adekvátnosť a primeranosť návrhu k vlastnostiam stavby.“ (Daniel et al., 2017, s. 12-13)

Interiérový dizajnér musí v rámci projektu vedieť reagovať na niekoľko aspektov, ako napríklad reakcia na konkrétne miesto, funkciu a estetickú zložku. Každý vnútorňý priestor je vymedzený konštrukciou budovy a viaže sa na dané miesto. Často bol považovaný za okrajovú disciplínu architektúry. V minulosti riešenie projektu zahŕňalo prakticky všetko od konštrukcií stavby až po dekorácie. V súčasnosti sa interiérový dizajn rozdeľuje na viacero odborov, ktoré sa navzájom prelínajú. Líšia sa predovšetkým vo veľkosti zásahu do priestoru. Rozlišujeme tieto tri:

1. Interiérové dekorácie – umenie dodať priestoru osobitý štýl jeho výzdobou. Predovšetkým pracuje s nábytkom, textilom, osvetlením, materiálmi a vzormi. Zmeny v konštrukciách sa prakticky vôbec nevyskytujú, prípadne len vo veľmi nízkom rozsahu. Interiérové dekorácie sa najčastejšie uplatňujú pri zariaďovaní hotelových izieb či reštauračných priestoroch.

2. Interiérový dizajn – má za úlohu vyjadriť vo vnútornom priestore určitú identitu a atmosféru. Využíva sa napríklad pri tvorbe bytových alebo výstavných priestorov, ale aj v maloobchodných prevádzkach. Vo väčšine prípadoch dochádza len k malým konštrukčným zmenám. Interiérový dizajn manipuluje s interiérom používaním špecifických prvkov a povrchových úprav.
3. Interiérová architektúra – uplatňuje sa pri novovznikajúcej architektúre, ale aj pri rekonštrukciách budov. Pracuje predovšetkým s princípom organizácie a štruktúrami daného priestoru. Komplexne rieši rôzne otázky, ako napríklad sociálnu, technickú či konštrukčnú. Riešenými objektmi môžu byť napríklad galérie, múzeá, ale aj komerčné či súkromné interiéry (Daniel et al., 2017, s. 12-14).

1.4.1 Stručná história

Interiérový dizajn za samostatný odbor považujeme len krátko. V minulosti so zariadením pomáhali najmä výrobcovia nábytku a čalúnnici. Taktiež bolo zvykom, že dizajn celej stavby aj s interiérom mal na starosti architekt. Od začiatku 20. storočia sa ale interiérový dizajn už považuje za povolanie. Vďaka tomu, že výzdoba domovov sa prevažne prisudzovala ženám, stala sa z tejto profesie výhradne dámska záležitosť a bolo to považované za primerané povolanie pre ženy. Najmä bohatí ľudia, ktorí sa chceli chváliť svojim majetkom a najímali si na prestavbu dizajnérov, pomohli túto činnosť spopularizovať. Medzi špičku sa v tej dobe radili napríklad Ogden Codman, Edith Wharton, Dorothy Draper a ďalší. Do rúk dizajnérom okrem svojich súkromných priestorov zverovali aj tie spoločenské. Navrhnutím farieb, osvetlenia, nábytku a textílií tak vytvárali luxusné dámske a pánske kluby, kde sa stretávali bohatí ľudia.

Počas 20. storočia boli dizajnéri často označovaní ako dekoratéri, nakoľko väčšina z nich sa venovala čisto len zdobeniu interiérov. Našli sa aj takí, ktorí však pracovali na väčších projektoch. Napríklad v roku 1932 Brit R. Atkinson vytvoril interiér v štýle art deco v londýnskom sídle Daily Express.

Opakom sú minimalistické interiéry, v ktorých modernisti minimalizovali priestor pre skoro akýkoľvek zásah. Znami architekti, akými boli A. Loss či Le Corbusier, vnímali interiér ako neodmysliteľnú zložku budov a interiér sa snažili oprostíť od zbytočných dekorácií a ornamentov.

Interiérový dizajnér sa ako profesia začala plnohodnotne vnímať až po 2. Svetovej vojne a v 50. rokoch bola uznaná ako samostatné povolanie. Vznikali aj prvé inštitúty združujúce dizajnérov. V roku 1889 to bol Inštitút britských dekoratórov, ktorý neskôr v roku 1976 zmenil názov na Britský inštitút interiérového dizajnu až nakoniec v roku 1987 prijal názov Autorizovaná spoločnosť dizajnérov. V Amerike bol v roku 1931 založený Americký inštitút interiérových dekoratórov, neskôr v roku 1970 premenovaný na Americkú spoločnosť interiérových dizajnérov. V Ázii takéto inštitúcie fungujú dve, a to Medzinárodná federácia interiérových dizajnérov a architektov a Medzinárodný inštitút ázijskej asociácie dizajnu.

V súčasnosti profesia interiérového dizajnéra spája niekoľko disciplín. Vytvárať tak môžu nielen rôzne výstavné, obchodné, pracovné, zdravotnícke či rekreačné priestory, ale aj architektúru. V Amerike a Európe je toto povolanie uznané a vykonávať ho môžu interiéroví dizajnéri s certifikátom. Vo Veľkej Británii si na takéto uzákonenie ešte musia počkať (Brooker a Stone, 2010, s. 14-18).

1.5 Výrazové prostriedky v interiéri

Každý interiér má svoj osobitý výraz, ktorý dizajnér dokáže podľa potreby docieľiť rôznymi výrazovými prostriedkami. Ich vhodné zvolenie dodá vnútornému priestoru požadovanú atmosféru a komfort.

1.5.1 Materiály

Materiálov v súčasnosti poznáme obrovské spektrum, pričom ich množstvo sa vďaka novým technológiám neustále rozširuje. Každý z nich má svoje špecifické fyzikálne a chemické vlastnosti a tým aj rozdielne použitie. Práve nevhodným výberom materiálov, aj na základe týchto vlastností, dochádza pri používaní k poruchám. Môžu byť rozsiahle a deformačné, ale aj len kozmetické. Najčastejšie sa stretávame s deformáciami zmenou tvaru alebo trhlinami. Takýmto poruchám vieme predísť výberom materiálov, ktoré majú rovnaké správanie.

Podľa pôvodu ich delíme na:

- a) Prírodné – z prírodného zdroja. Nájdeme ich okolo nás v prirodzenom stave. Až po základnom spracovaní sa z nich stávajú upravené suroviny. Patria sem napríklad kameň, piesok, koža a tak ďalej.

- b) Umelé – materiály, ktoré majú špecifické vlastnosti. Spracovávajú sa na polotovary a technologicky sa upravujú. Radíme sem materiály ako sklo, plast, keramika, papier, betón a podobne.

Rozdelenie podľa použitia:

- a) Konštrukčné – používajú sa na konštrukčné prvky a majú dobrú pevnostnú charakteristiku.
- b) Výplňové – vyplňajú nosné prvky stavby. Majú dobré izolačné vlastnosti. Ich charakteristickým znakom je to, že môže byť odstránené bez poškodenia statiky stavby.
- c) Oplášťovacie – plnia ochrannú a dekoratívnu funkciu výplňových a konštrukčných materiálov. Ide teda o konečný povrch jednotlivých prvkov (fasáda, obklady, omietky podlahy a podobne).
- d) Doplnkové – slúžia pre správne fungovanie materiálov (lepidlá, tmely a tak ďalej).

Na základe materiálovej bázy ich delíme na:

1. Kameň – prírodný materiál z minerálov. V prírode sa vyskytuje v rôznych formách.
 - Spôsob vzniku: vyvreté horniny, usadené horniny, premenené horniny.
 - Spôsob spracovania: masívny (lomový, štiepaný, rezaný, ťažené kamenivo), aglomerovaný a konglomerovaný kameň.
2. Keramika – získava sa z vhodných materiálov, ktoré sa melú a následne tvarujú, nechajú vysušiť a nakoniec sa vypália. Spôsob vypálenia dodáva keramike určité vlastnosti. Podľa použitia rozlišujeme keramické stavivo, obkladové prvky, zdravotnícku keramiku, kameninu a výrobky so žiaruvzdornými vlastnosťami.
3. Sklo – je to krehký a priehľadný materiál. Získava sa tavením kremenného piesku. Môže byť vyrábané ručne alebo strojne.
 - Spôsob spracovania: ťahané ploché sklo, liate ploché sklo, plavené ploché sklo, zrkadlové sklo, špeciálne sklá (protipožiarne, vrstvené bezpečnostné, jednovrstvové bezpečnostné, izolačné, bezodrazové, lakované, smaltované, matované a ohýbané sklo), sklenené tvarovky a obklady (tvarovky, profil v tvare U, mozaika).
4. Kovy – ide o prírodný materiál získavaný z vhodných rúd.
 - Podľa spracovania: laná, drôty, tkaniny, pruhy, pásy, tyče, rúry, tenkostenné uzavreté profily, plechy a spojovací materiál.

- Podľa podielu železa: železné kovy (konštrukčná oceľ, legovaná oceľ, nízkolegovaná oceľ, oceľová liatina), neželezné kovy (hliník, horčík, meď a je zliatiny, zinok, olovo, cín).
5. Materiály rastlinného pôvodu – patria do skupiny obnoviteľných a prirodzene vznikajúcich surovín. Patria sem drevo a materiály na jeho báze.
 - Materiály na báze dreva podľa spracovania: masívne drevo (rezivo, škárovka, dyha), preglejované materiály (latovka, preglejka, lamela, voštinové dosky, bidosky), aglomerované materiály (drevotrieskové dosky, drevovláknité dosky, drevoštiepkové dosky), ratan, prútie, korienky drevín, korok (masívny, aglomerovaný, podlahový a obkladový, technický korok), kokosové vlákno, tráviny (bambus, pálka, slama, trstina, morská tráva), priadne rastliny (bavlna, ľan, konope, juta).
 6. Materiály živočíšneho pôvodu – slúžia ako tepelné izolanty, no majú nižšiu odolnosť voči škodcom a vode. Najčastejšie sa uplatňujú ako oplášťovacie alebo výplňové materiály. Spravidla sa získavajú zo zvierat. Do tejto skupiny patrí: koža (useň, kožušina a aglomerovaná koža), rohovina, parožie a kosti, perie, vlna a hodváb.
 7. Plasty – získavajú sa buď z prírodných materiálov alebo synteticky. Ide o polymérne látky. Medzi ich vlastnosti patrí elektoroizolácia, nízka tepelná vodivosť a dobré mechanické vlastnosti.
 - Podľa mechanických vlastností a spôsobu správania pri zmenách teploty ich delíme na: termoplasty (PVC, PVAC polystyrén, styren, ABS, polyetylén, polypropylén, teflón, PMMA, polykarbonát, polyamidy, polyacetáty), reaktoplasty (nenasýtené polyesterové živice, fenoplasty, aminoplasty, epoxidy, polyuretány), elastoméry (butylkaučuk, polychlóroprenový, polysulfidový, polyuretánový a silikónový kaučuk)
 8. Kompozitné materiály – vyrábané kombináciou minimálne dvoch rozdielnych surovín. Nadobúdajú vlastnosti, ktoré nie sú dosiahnuteľné pri použitých výrobných zložiek samostatne. Do tejto skupiny radíme papier (papier, kartón, lepenka, vlnitá lepenka, voštinová doska, trubicové prvky), linoleum, sadrové komponenty (sadrokartónové dosky, sadrovláknové dosky), cementové komponenty (betón, vláknocementové dosky, drevotrieskocementové dosky, štiepkocementové dosky), plastové komponenty (minerálnoplastové dosky, drevoplastové dosky) a plasty vystužené vláknami a tkaninami (Daniel et al., 2017, s. 43-88).

1.5.2 Povrchové úpravy

Týmto termínom označujeme technologický postup, ale aj finálnu vrstvu materiálu, ktorá ma estetickú a ochrannú funkciu. Ovpľyňuje hlavne fungovanie predmetu a v rámci dlhého časového úseku sa výrazne podieľa na kvalite celku. V prípadoch, kedy je možná revitalizácia povrchovej úpravy dokážeme aj niekoľkonásobne zvýšiť životnosť daného predmetu. Pri výbere vhodnej úpravy by sme mali tiež dbať okrem vizuálnej stránky aj na spôsob používania a na základe toho vybrať čo najodolnejší materiál pre danú povrchovú úpravu. Týmto spôsobom môžeme docieľiť napríklad zdravotnú nezávadnosť, vode odolnosť, odolnosť voči mrazu, oderu, chemikáliám a podobne.

Povrchy môžu byť neupravené (bez ďalšej povrchovej úpravy zachováваме charakter materiálu), alebo upravené (ak má materiál nevhodné vlastnosti, môžeme ho obohatiť o finálnu vrstvu, ktorá vo väčšine prípadov vizuálne mení povrch materiálu).

- Úpravu povrchov podľa aplikácie delíme na: suchý spôsob (laminovanie, dyhovanie, obkladanie a čalúnenie), mokrý spôsob (odfarbovanie, morenie, lakovanie, farbenie, napúšťanie, omietanie a stierkovanie), práškové poplastovanie, metalické povlaky (galvanické pokovovanie, vákuové pokovovanie, žiarové pokovovanie, striekanie roztaveného kovu, bezprúdové pokovovanie a plátkovanie), chemické zlúčeniny na povrchu (eloxovanie, patinovanie, fosfátovanie, chromátovanie, glazúrovanie a smaltovanie) (Daniel et al., 2017, s. 88-100).

1.5.3 Svetlo v interiéri

Jednou zo základných biologických potrieb človeka je svetlo, ktoré ovpľyňuje našu náladu a psychiku. Nakoľko vnímame z veľkej časti vizuálne, je pre nás dôležitá takzvaná zrková pohoda. Tú dosiahneme vhodnými podmienkami osvetlenia, pri ktorých ľudské oko môže optimálne pracovať. V interiéri môžeme so svetlom pracovať rôzne. Dá sa využiť na zdôraznenie detailu, farby alebo štruktúry či vytvorenie nálady. Veľkú úlohu pri tom zohráva farba svetla. Tá môže pomôcť umocniť požadovaný efekt.

Najdôležitejšie je pre nás denné svetlo, ktoré je potrebné pre zdravé podmienky na oddych alebo prácu. Je pre ľudské oko omnoho prirodzenejšie ako svetlo umelé. Pre správne narábanie s denným svetlom v priestore by mal dizajnér dobre rozumieť dennému svetlu v závislosti od svetových strán. Na reguláciu denného svetla sa používajú tieniace prvky (závesy, rolety, žalúzie), špecifikácia skla alebo samotná úprava okenných otvorov.

Nevyhnutnou súčasťou interiéru býva umelé svetlo. Dokážeme ním priestor tvarovať, meniť jeho náladu či zdôrazniť jeho funkciu. Ďalším dôležitým faktorom je intenzita osvetlenia. Jej hodnota sa udáva v luxoch a pre rozdielne miestnosti či činnosti je potrebná iná intenzita svetla. Zatiaľ čo na chodbách je postačujúca hodnota 150 lux, na písanie, prácu s počítačom a v prednáškových miestnostiach je nutnosť 300 lux. Najsilnejšia intenzita 500 lux sa odporúča do kancelárií, učební, laboratórií alebo do kuchyne. Pre porovnanie s hodnotami denného svetla, jasný slnečný deň dosahuje hodnotu až 100 000 lux, keď je zamračené tak je hodnota 20 000 lux a napríklad jasná obloha s hviezdami dosahuje len 0,001lux (Daniel et al., 2017, s. 100-103).

1.5.4 Farba v interiéri

Farba v interiéri má predovšetkým funkciu nositeľa atmosféry. Pomocou farby dokážeme daný priestor zmeniť alebo oživiť. K tomu napomáhajú aj vzory či štruktúry.

Samotný pojem farba označuje látky, ktoré sú schopné odrážať v určitých vlnových dĺžkach svetlo. Vzhľadom k tomu, že farby sa považujú aj za nositeľov symbolov a informácií, môžeme ich definovať aj ako psychologický vnem. Tieto princípy uplatňujeme pri rôznych značeniach, v umení, športe alebo aj náboženstve. Ak chceme pracovať s farbami v interiéri, mali by sme tieto symboly a psychologické pôsobenie farieb dobre poznať.

- Biela – najväčší svetelný odraz. Má schopnosť najviac opticky zväčšiť priestor a pociťovo odľahčiť hmotu. Práve preto je vhodná do malých a tmavých miestností. Vďaka svojej neutralite je vhodná na kombináciu so všetkými farbami.
- Čierna – neodráža takmer žiadne svetlo. Na rozdiel od bielej farby priestor opticky znižuje. Pôsobí elegantne a tajomne. Taktiež je kombinovateľná so všetkými farbami. Tie pri nej vyzerajú svetlejšie a jasnejšie.
- Sivá – v podstate ide o odtieň bielej a môžeme ju označiť ako pasívnu, neutrálnu farbu. Ostatné farby pri nej bez problémov vyniknú, pôsobia výraznejšie a zaujímavejšie. Dokáže tlmiť podnety, či dokonca spomaľovať vegetatívne funkcie organizmov.
- Červená – jedna z primárnych farieb. Považuje sa za farbu zdravia, erotiky a úspechu. Dokáže uvoľňovať zablokované pocity a zrýchliť srdcový tep. Dokážeme ňou v priestore podporiť aj energiu alebo aktivitu. Často krát sa práve preto používa na športoviskách alebo športovom oblečení.

- Ružová – je spájaná s detstvom, čistotou a nevinnosťou. Taktiež je nežná a romantická, čo ale neznamená, že je využiteľná len v dievčenských izbách. V spojení s tmavými farbami, betónom či sklom môžeme dosiahnuť nadčasový moderný interiér.
- Červenooranžová – pôsobí na človeka veselo a vitálne a dokáže zvýšiť pocitovú teplotu aj o niekoľko stupňov.
- Purpurová/červenofialová – vznešená farba. Interiérom dodáva moc, silu a dôstojnosť.
- Červenohnedá/terakota – obsahuje energiu červenej farby bez jej agresívnej zložky. V interiéri vzbudzuje dojem prírody, pokoja a bezpečia.
- Vínová – farba s mužským podtónom. Považuje sa za klasickú a výborne sa hodí na vytvorenie intímnej atmosféry obývačky, jedálne či pracovne.
- Modrá – navodzuje pocit vážnosti pohody a pokoja. Najviac dokáže opticky zväčšiť priestor a dodať mu slobodu a uvoľnenosť. Hodí sa do prostredia určeného na štúdium, čítanie, premýšľanie i prácu. Spomaľuje tep a krvný tlak, preto je vhodná aj do priestorov na odpočinok. Radí sa medzi studené farby.
- Tyrkysová – evokuje ľad, vodu a odpočinok.
- Fialová – považovaná za dôstojnú, slávnostnú a inšpiratívnu farbu. Vyvoláva pocity nostalgie, spokojnosti a mystiky. Ak ju skombinujeme s luxusnými materiálmi, vytvoríme slávnostný priestor.
- Žltá – optimistická a veselá farba. Podporuje aktivitu a dobrú náladu. Dokáže opticky zväčšiť priestor a dodáva pocit slnečného svetla. Ak je príliš sýta, môže pôsobiť nepríjemne až otravne. Jej odtiene ako napríklad zlatá či okrová pôsobia relaxačne a príjemne.
- Zelená – najviac spájaná s prírodou. Pomocou zelenej farby dokáže vytvoriť príjemné a upokojujúce prostredie plné istoty a harmónie.
- Oranžová – farba slnka a zeme. Taktiež o nej môžeme hovoriť ako o komunikatívnej alebo spoločenskej, no aj ako o farbe pokušenia a zábavy. Okrem toho, že podporuje chuť do jedla, dokážeme s ňou vytvoriť dramatický kontrast. Najvhodnejšie je použiť ju v obývačke, kuchyni alebo jedálni.
- Hnedá – pôsobí príjemne a pokojne. Symbolizuje kožu, kávu, pôdu, čokoládu a drevo, čo v človeku evokuje príjemné pocity.
- Běžová – neutrálna prírodná farba (Hradecká, 2013, s. 110-114).

1.6 Prvky interiéru

Všetko, čo tvorí interiér môžeme označiť ako jeho prvok. Patrí sem všetko od stavebnej konštrukcie až po jednotlivé doplnky.

1.6.1 Stavebný interiér

Do tejto kategórie spadajú konštrukcie a ich prvky, ktoré vytvárajú vnútorný priestor. Rozlišujeme vertikálny smer a horizontálny smer. Tieto prvky dopĺňajú komunikácie a prvky medzi interiérom a exteriérom.

- a) Vertikálne konštrukcie – steny. Delíme ich na obvodové, ktoré sú nosné a vnútorné deliace. Musia spĺňať statické, akustické, tepelné a optické požiadavky. Najčastejšie sa stavajú z tehál, tvárnic, železobetónu, dreva, sendvičových konštrukcií, ale aj z hlíny či slamy. V prípade materiálu bez povrchovej úpravy sa na konečnú podobu aplikuje napríklad omietka, stierka, tapeta či obklad. Druh povrchu sa určuje podľa potrieb stavebných, funkčných či architektonických. Sú však aj prípady, kedy je lepšie využiť štruktúru a farbu materiálu bez povrchovej úpravy.

Ďalším vertikálnym prvkom je stĺp alebo pilier. Na rozdiel od stien, stĺpy sa prevažne nachádzajú v stredu priestoru a tvoria časť konštrukčného systému. Najčastejším materiálom je železobetón, oceľ, drevo či kameň. Okrúhle stĺpy pôsobia neutrálne a sú univerzálnejšie, naopak hranaté vnímame veľmi určito až agresívne.

- b) Horizontálne konštrukcie – patria sem podlahy. Hlavnou funkciou podlahy je pochôdnosť, izolácia (tepelná, vodotesná akustická), krycia funkcia a estetické pôsobenie. Spravidla sa skladajú z podkladovej, vyrovnávacej, izolačnej a nášlapovej vrstvy. Poznáme škárové (drevo, dlažba) a bezškárové podlahy (linoleum, korok, guma, koberec, epoxid a tak ďalej).

Medzi horizontálne konštrukcie radíme aj stropy či podhl'ady, ktoré ohraničujú priestor zhora. Môžu slúžiť ako tepelná či akustická izolácia a takisto sa v nich spravidla nachádzajú zdroje umelého svetla. Podhl'ady sa využívajú na zníženie priestoru celoplošne alebo len čiastočne. Často sa využíva na zakrytie potrebných technických prvkov ako elektrických rozvodov, vzduchotechniky a podobne.

- c) Otvory – slúžia na fyzickú a optickú komunikáciu v priestore.

Okná slúžia na optickú komunikáciu s exteriérom, presvetľujú priestor a zabezpečujú vetranie. Aby otvormi nedochádzalo k nadmernej tepelnej strate, musia okná spĺňať

platné normy. Podľa spôsobu otvárania poznáme otáčavé, sklopné, otváravé, kyvné, výklopné výsuvné pevné alebo posuvné okná. Ich výplň môže byť priehľadné alebo priesvitné sklo. Čo sa týka tepelných noriem, rozlišujeme okná jednoduché, dvojité, trojité a ztrojené. Občas sa vyskytnú aj okná štvorité. K oknám neodmysliteľne patrí aj kovanie (kľučky, madlá a podobne). Vhodným doplnkom môže byť ochrana proti slnku, ako napríklad rolety, okenice, žalúzie a tak ďalej.

Dvere vnímame ako komunikačný prvok medzi interiérom a exteriérom a medzi priestormi navzájom. To, kam dvere umiestnime vyplýva z dispozičného a prevádzkového účelu daného pôdorysu. Šírka a výška dverí závisí od ich využitia. Najčastejšie sa používajú dvere so šírkou 800-1100 mm a výškou 1970 – 2000mm. Zárubňa a prah tvoria ohraničenie dverného otvoru. V priestoroch, kde je žiaduce prúdenie vzduchu je vhodnejšie použiť dvere bez prahu a tesnenia, najmä v prípade, ak chýba vetrenia zabezpečené oknom alebo ventiláciou. Ani pri dverách nesmieme zabudnúť na ich dôležitú súčasť, ktorou je kovanie (zámky, kľučky, závesy a podobne).

- d) Komunikačné priestorové prvky – slúžia na prepojenie častí interiéru. Zaradujeme sem schodisko, vstupný priestor, rampy, lávky a podobne.
- e) Rozhranie interiéru a exteriéru – patria sem prvky interiéru, ktoré prepájajú interiér s exteriérom, ako napríklad balkón, terasa, pergola či zimná záhrada (Daniel et al., 2017, s. 117-132).

1.6.2 Nábytok

Okrem toho, že je nábytok potrebný, aby sa priestor mohol používať, dotvára aj jeho atmosféru a určuje štýl. Možno ho považovať za strategický zariaďovací prvok interiéru. Optimálne používanie nábytku dosiahneme dodržaním technických a ergonomických parametrov. V základe ho delíme na voľne stojaci a vstavaný. Výhodou voľne stojaceho nábytku je jeho variabilita v priestore. Ide teda o jednotlivé kusy nábytku, ktoré môžeme voľne premiestniť. Vstavaný nábytok je naopak viazaný na konkrétny interiér a nie je možné ho presúvať. Vo väčšine prípadov je to nábytok vyrábaný na mieru do vopred určených priestorov.

Pri výrobe nábytku je dôležité správne zvolenie konštrukčných materiálov. Ako základné konštrukčné materiály sa najčastejšie používa masívne drevo alebo aglomerované materiály. Svoju úlohu v procese výroby zohrávajú aj pomocné materiály, bez ktorých by jednotlivé hlavné prvky netvorili celok. Patria sem napríklad dyhy, lamináty, lepidlá tmely

a podobne. Okrem dreva sa používajú aj rôzne iné materiály, ako napríklad kovy, sklo, keramika, kameň textil, plasty alebo koža. Nesmieme zabudnúť ani na povrchové úpravy a materiály, ktoré dodávajú nábytku finálny vzhľad.

Po vhodnom výbere materiálu treba zvoliť správnu konštrukciu. Tento faktor ovplyvňuje pevnosť nábytku, ale aj jeho estetickú stránku.

Nábytok možno rozdeliť podľa rôznych kritérií do niekoľkých kategórií. Delí sa podľa funkcie priestoru na kancelársky, bytový, školský, a tak ďalej. Podľa účelu ho rozdeľujeme na úložný, stolový, sedací a lôžkový (Daniel et al., 2017, s. 132-150).

1.6.3 Doplnky interiéru

Doplnkami interiéru označujeme predmety, ktoré interiérom dotvárajú, no nie sú jeho nevyhnutnou súčasťou. Napriek tomu zohrávajú veľmi významnú úlohu. Pomocou doplnkov dokážeme priestoru určiť jeho štýl, charakter a atmosféru. Nie sú fixované na konkrétne miesto, preto ich môžeme podľa nálady a potreby premiestňovať či nahradiť. Za doplnky sa považujú napríklad dekoratívne predmety (vázy, obrazy, kvetináče,...), funkčné doplnky (malé a veľké spotrebiče), audiovizuálna technika, kancelárske vybavenie, kvetiny a iné. Výber doplnkov závisí predovšetkým od obyvateľov daného priestoru, no pri verejných interiéroch býva spravidla výber doplnkov súčasťou návrhu. Vhodné doplnky podporujú celkový výraz interiéru, no pri výbere nevhodných sa môže stať interiérom znehodnoteným.

Jednou z hlavných zložiek doplnkov interiéru sú textilie. V základnom delení rozlišujeme položené a závesné. Medzi položené textilie patria predovšetkým koberce, ktoré majú za úlohu chrániť podlahu a esteticky dotvárať miestnosti. Okrem nich sem radíme aj prestieranie, prikrývky postelí a podobne. Do kategórie závesných textílií patria napríklad záclony, žalúzie či rolety. Závesné textilie dokážu priestor rozdeliť, členiť alebo dotvoriť jeho intimitu. Všeobecne platí, že pri výbere textílií musíme okrem farby a vzoru dbať aj na kvalitu a pevnosť podľa účelu predmetu.

V súčasných interiéroch veľkú úlohu zohráva okrem kuchynských spotrebičov aj audiovizuálna technika, ako je televízor, domáce kino, hudobné prehrávače a podobne. V súčasnosti tvoria neodmysliteľnú súčasť interiéru a aj preto je umiestnenie takejto techniky dôležité. Môže byť s priestorom príjemne ladiť, alebo naopak vytvárať kontrast.

V speciálních priestoroch, ako sú kaviarne sa môžu objaviť doplnky ako napríklad piano a iné hudobné nástroje. Takisto nesmieme zabudnúť na keramiku a sklo, ktoré majú nielen funkciu dekoratívnu, ale aj úžitkovú. Ako vo verejných interiéroch, tak aj v domácnostiach. Zrkadlá nám pre zmenu dokážu priestor zväčšiť. Okrem toho sa vyskytujú aj ako police, podlahy, stropy či obkladačky.

Celkový dojem a výraz interiéru dotvárajú všetky detaily vo forme dekoračných a úložných boxov a škatúľ, kancelárskeho vybavenia (počítač, zakladače, stojany na perá a iné) alebo kúpeľňových doplnkov. Celý interiér dokážu nádherne oživiť kvety, pri ktorých musíme dbať na správne umiestnenie a výber správnej veľkosti nádoby (Daniel et al., 2017, s. 150-156).

1.6.4 Prvky technického vybavenia

Pokiaľ chceme plnohodnotne využiť interiér, nesmieme zabudnúť ani dôležitú zložku technického vybavenia. Delia sa do kategórií:

- Elektrotechnické zariadenia – ide o prvky interiéru, ktoré sú pripojené na elektrické rozvody a sú viditeľné. Patria sem osvetľovacie telesá, ovládacie a pripájacie prvky (vypínače, zásuvky a podobne). Často sa využíva inteligentná inštalácia, čo znamená, že všetky potrebné zariadenia dokáže ovládať z jedného miesta v dome pomocou ovládacieho panelu. V dnešnej dobe je táto možnosť rozšírená o vzdialené ovládanie cez internet.
- Vzduchotechnické a vykurovacie systémy – majú zabezpečovať požadovanú kvalitu vzduchu a teplotu v miestnosti. Medzi vzduchotechnické zariadenia patria klimatizácia, stropné chladenie a vetranie s núteným odvodom vzduchu. Radiátory, podlahové vykurovanie, pece, kozuby a krby tvoria skupinu vykurovacích systémov.
- Zdravotechnické zariadenia – sú prvkami vodoinštaláčného a kanalizačného systému objektu. V závislosti od typu interiéru (verejný alebo súkromný) a treba pri nich dbať na správny výber materiálov, aby spĺňali hygienické požiadavky. Do tejto skupiny patria wc misy, umývadlá, vane, sprchy, bazény a podobne.
- Transportné zariadenia – umožňujú skvalitnenie komfortného užívania priestoru schopnosťou prenášať predmety alebo ľudí. Radíme sem pohyblivé systémy ako výťahy a eskalátory, ďalej bezbariérové zariadenia, dopravníkové pásy, potrubnú poštu či zhody na bielizeň.

- Ochranné a zabezpečovacie prvky – majú za úlohu chrániť priestor pred poškodením vlámaním alebo požiarom. K týmto účelom slúži zabezpečovací systém (kamery, signalizácie, hlásiče,...) a ochranný požiarový systém (senzory, postrekovače a hydranty).
- Vybavenie kuchýň, pracovní a barov – vytvárajú technické zabezpečenie interiéru. Túto skupinu tvoria kuchynské spotrebiče na varenie, pečenie, chladenie, pranie, umývanie, kávovary a tak ďalej. Pracovne sú vybavené charakterovo odlišným typom pračiek a sušičiek ako súkromné byty. V baroch sa nachádzajú spotrebiče potrebné na chod prevádzky ako napríklad výrobníky ľadu, chladiace vitríny, výčapné zariadenia a iné (Daniel et al., 2017, s. 156-164).

1.7 Športové prevádzky

Do tejto kategórie spadajú kryté aj nekryté športové zariadenia, či už s miestami na sedenie pre divákov alebo bez nich. Hovoríme teda o zariadeniach ako sú štadióny, plavárne i bazény, golfové ihriská, športové haly, bowlingové dráhy a iné (NACE, 2019).

Športové haly a telocvične sa najčastejšie umiestňujú s dôrazom na občiansku vybavenosť v blízkosti škôl a univerzít. Dispozične bývajú vybavené základnými prvkami ako WC, šatne, vrátnica alebo pokladňa, tribúny, alebo aj miestnosti technického zázemia. Okrem športu sa takéto stavby dajú využiť aj pre kultúrne účely. V mnohých prípadoch dispozície športovísk obsahujú aj napríklad reštauráciu, kaviareň či priestory pre vystavovanie (Daniel et al., 2017, s. 208-210).

1.7.1 Hygienické požiadavky

Medzi základné požiadavky na vybavenie šatní patrí:

- Šatne je nutné oddeliť podľa pohlavia
- Skrinkové šatne majú byť vybavené uzamknateľnými skrinkami a lavicou, pričom na jedného človeka pripadá $0,50\text{m}^2$ plochy šatne
- Skrinky musia byť vetrateľné, z hladkého vode odolného materiálu s minimálnym rozmerom $300 \times 500\text{mm}$ (Š x H)
- Zrkadlo s najnižšou hranou 600mm a hornou hranou najmenej 1800 mm od podlahy
- Háčiky na oblečenie umiestnené vo výške $1100 - 1400\text{ mm}$

- Umyváreň oddelená podľa pohlavia
- Nutne rešpektovať bezbariérové používanie – umývadlo s pákovou batériou, 800 mm nad podlahou a vedľa neho minimálne jedno zvislé madlo dĺžky 500mm
- Mydlo v dávkovači a spôsob pre osušenie rúk (jednorazové utierky alebo sušič rúk)
- Výška hrany umývadla od podlahy je 800 mm
- Sprchy musia byť prístupné zo šatne a musia mať možnosť pre odkladanie potrieb na sprchovanie, uterákov a oblečenie
- Minimálne rozmery pre sprchu sú 900x900mm, vstup o šírke 600mm
- Záchody oddelené podľa pohlavia
- V priestoroch pre verejnosť je potrebné zvlášť WC pre zamestnancov
- Vzdialenosť WC od pracovného miesta nesmie presiahnuť 120m (Řezníček, 2013)
- Záchod s dverami s otváraním dnu – rozmery 900x1400 mm, výška 2000mm
- Záchod s dverami s otváraním von – rozmery 900x1200 mm, výška 2000mm
- Umývadlo 600x800 mm, výška 800mm
- Minimálna svetlá výška 2500 mm (Neufert, 2000, s. 513)
- Záchodová predsieň s minimálnymi rozmermi 900x1200mm, samostatná miestnosť vybavená umývadlom a dobre vetrateľná
- Miestnosť pre obsluhu (šatňa zamestnancov) je vetraná, s umývadlom, šatňovou skrinkou a nábytkom na sedenie
- Miestnosť pre upratovanie musí mať výlevku s teplou aj studenou vodou, ľahko umývateľný nábytok na čistiace prostriedky
- Priestory hygienických zariadení musia byť riadne označené príslušnými symbolmi
- WC kabíny musia byť uzamykateľné zvnútra, no zároveň ich treba v prípade núdze vedieť otvoriť z vonkajšej strany a musia mať označenie obsadenosti (Řezníček, 2013)

1.8 Kaviareň a jej súčasti

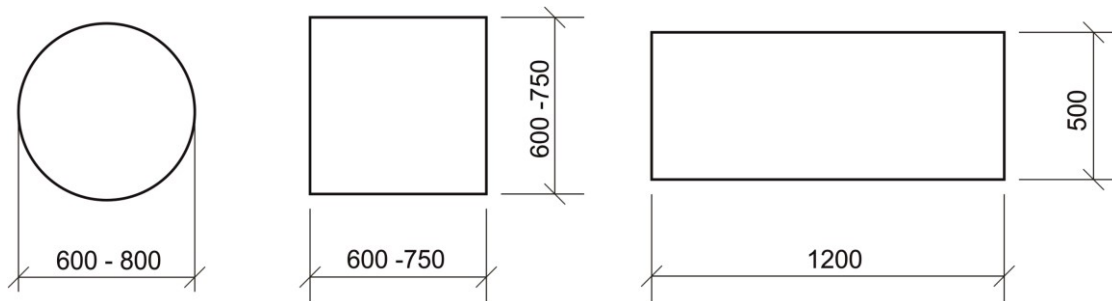
Priestory, kde sa predáva jedlo a nápoje označujeme ako gastronomické prevádzky. Ich základnú dispozíciu tvorí výrobná, skladová odbytová a administratívna časť. Podľa rozsahu, v akom ponúkajú služby a akou odbytovou plochou sú vybavené sa na základe Vyhlášky ministerstva hospodárstva SR 125/1995 Z. z. zaraďujú do rôznych kategórií. Kaviarne sú jednou skupinou gastronomických prevádzok. Ide o jednoduchší typ prevádz-

ky ako sú reštaurácie, nakoľko neobsahujú časť pre gastronómickú prípravu. Interiér takejto prevádzky by mal rešpektovať okrem dispozičných požiadaviek aj technické zabezpečenie budov či správne osvetlenie. Priestor spravidla býva vybavený mobiliárom. Pod tým rozumieme barový pult a jeho zápultie, kaviarenské stoly, stoličky, lavice alebo kreslá (Daniel et al., 2017, s. 198-199). Kaviareň má spoločensko-zábavný charakter spolu so službami poskytujúcimi občerstvenie. Hostia sa v nej zvyčajne zdržujú dlhší čas. V ponuke nájdeme hlavne teplé a studené nápoje, ale aj cukrárenský sortiment. V niektorých prípadoch aj teplé alebo studené jedlá, najčastejšie vo forme predjedla. (Vyhláška Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky 125/1995 Z. z., 1995)

1.8.1 Základné požiadavky

- Vstupný priestor buď cez zádverie alebo priamo s možnosťou odloženia oblečenia (vešiak)
- Do kapacity 20 stoličiek 1 WC pre mužov a 1 WC pre ženy
- Pred WC sa nachádza priestor s umývadlom
- V každom WC sa nachádza toaletný papier, záchodová kefa, u žien musí byť aj uzatvárateľný smetný kôš
- Každé umývadlo musí byť vybavené teplou aj studenou vodou, mydlom, uterákom alebo sušičom rúk a zrkadlom
- V priestore pred WC s umývadlo ja sa nachádza uzatvárateľná nádoba na odpadky
- WC kabíny musia byť uzamykateľné
- Steny WC sú obložené keramickým materiálom minimálne do výšky 1800 mm
- Odbytové strediská musia byť vetrané
- V odbytovej ploche pripadá na jednu stoličku 1,3m² plochy
- Stoly musia mať leštený povrch
- Podlaha je pokrytá dlažbou s možnou kombináciou s kobercom
- Hostom musí byť k dispozícii jedálny a nápojový lístok
- Miestnosti, ktoré sú pre hostí prístupné musia byť viditeľne označené piktogramom alebo nápisom (Vyhláška Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky 125/1995 Z. z., 1995)
- Najčastejšie sa vyskytujú dvoj alebo trojmiestne stoly, ktoré je možné v prípade väčšieho počtu hostí spojiť
- Kaviarenské stoly nevyžadujú prestieranie a sú menšie ako tie jedálenské

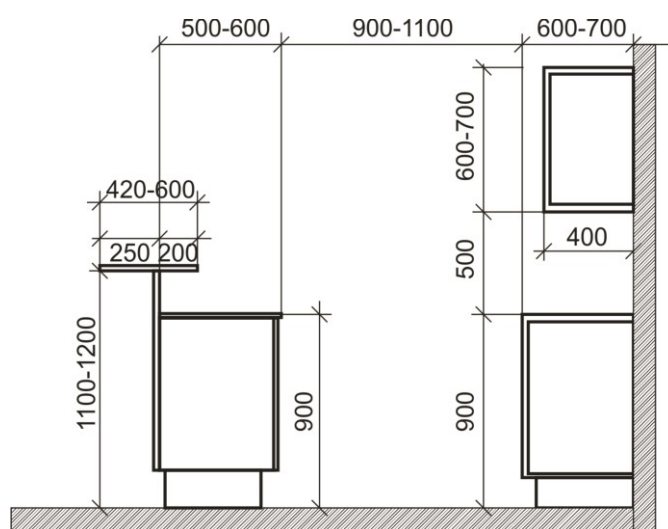
- Okrem pravidelných tvarov stolov a ich rozmerov (obrázok č. 39) je možné použiť aj nepravidelné (Dlabal, 1992)

Obrázok 39: Rozmery kaviarenských stolov

1.8.2 Barový pult

Dominantou každej reštaurácie alebo kaviarne je prirodzene barový pult. Dochádza pri ňom ku komunikácii zamestnancov a zákazníkov. Jeho hlavné časti sú pracovná a servírovacia doska a úložné priestory. Na podávanie nápojov zákazníkovi slúži servírovacia časť, ktorá je vzdialená od zeme 1100-1200 mm so šírkou 420-600 mm. V prednej časti by mala presahovať pracovnú dosku o 250 mm a z druhej strany, pre pohodlné servírovanie nápojov, by mala mať presah aspoň 200 mm. Vhodný materiál pre tieto dosky musí mať vode odolnú povrchovú úpravu, ktorá sa ľahko umýva a udržuje. Obsluha využíva pracovnú dosku predovšetkým na prípravu nápojov. Jej hĺbka sa pohybuje od 500 do 600 mm a je vo výške 860-900 mm. Šírka priestoru za barom sa odvíja od počtu pracujúcich osôb od 900 do 1100 mm (Mikšovic, 1999).

Obrázok 40: Rozmery barového pultu a zápuťia

1.8.3 Vybavenie barového pultu a zápultia

Každý barový pult a najmä jeho zápultie je vybavený množstvom technologických prvkov, ktoré sú potrebné na plynulú prevádzku, obsluhu, prípravu nápojov a jedál. Všetky musia spĺňať hygienické a technologické požiadavky. Medzi toto vybavenie radíme:

- Čapovanie piva – vo väčšine prípadov zabezpečuje priamo pivovar. Skladá sa z výčapného stojana, misky na prebytočnú tekutinu, chladiaceho zariadenia a plynovej bomby. Priestor na sud by mal vzniknúť pod barovým pultom, pokiaľ sa sklad ne-nachádza priamo pod barom.
- Dvojdielny drez pre ručné umývanie pohárov
- Chladnička/chladiaca vaňa
- Stroj na výrobu ľadu
- Umývačka riadu – na poháre a šálky
- Kávovar – väčšinou na viditeľnom mieste. Ku kávovaru je potrebné zaobstarat' aj mlynček na kávu. Menšie kávovary s ručným plnením nevyžadujú prívod vody ani odpad.
- Chladiace vitríny – vhodné na uskladnenie zákuskov alebo iných jedál.
- Môžu sa vyskytnúť aj drobné spotrebiče ako mikrovlnná trúba, toastovač, hriankovač a podobne.
- Pokladňa
- Úložné priestory na riad
- Dávkovače umývacích prostriedkov
- Smetný kôš (Dušek, 2006, s. 17-31)

2 PRÍKLADY ROVNAKÝCH ALEBO PODOBNÝCH RIEŠENÍ

V prvej fáze svojej práce som sa zamerala na rovnaké či podobné riešenia daného zadania. Inšpiráciu som hľadala na základe mojich vedomostí a odporúčaní o existujúcich športových centrách zameraných na vnútorné umelé lezecké steny. Tieto zdroje však neboli plne dostačujúce a preto som sa nezaobišla bez širšieho hľadania na internete. Zisťovala som, či je časť s občerstvením pravidelnou súčasťou športového centra, alebo práve naopak ho tam môžeme nájsť len výnimočne. Vo väčšine prípadov sa v rámci recepcie a pokladne pri vstupe do športoviska nachádza aj kaviareň alebo bar s občerstvením. Osobne to považujem za prirodzenú súčasť takejto inštitúcie, nakoľko sa predpokladá, že športovci ocenia možnosť posedenia pred alebo po tréningu v príjemnom prostredí s možnosťou zakúpenia nápojov alebo menších jedál. Predpokladám, že takúto možnosť uvítajú najmä tí návštevníci, ktorí prídu do lezeckého centra len ako sprievodná osoba. V každom prípade by však lezecká stena mala byť hlavnou dominantnou prioritou centra a kaviareň či občerstvenie iba príjemným a užitočným bonusom takéhoto verejného priestoru.

2.1 Lezecká stena K2 Poprad, Slovensko

Súčasťou jedného nákupného centra mesta Poprad bola lezecká stena známa pod názvom K2. Napriek tomu, že jej činnosť zanikla som ju vybrala ako jeden z príkladov podobných realizácií. Zaujala ma najmä svojou netradičnou polohou v rámci verejného priestoru. Nachádzala sa vedľa hlavného vnútorného schodiska. Nebola ukrytá v hale, ale na pohľad voľne umiestená v centre diania, takže aj tí návštevníci, ktorí prišli za účelom nákupu tak mohli sledovať športovcov pri tréningu. V tomto prípade sa jednalo o vyššiu stenu s potrebou použitia istenia a nie o bouldering.

Konštrukciu a stavbu lezeckej steny zabezpečila firma Anatomic s.r.o., ktorá sa zaoberá stavbou lezeckých stien a výrobou chytov. Na svojich webových stránkach uvádza, že táto realizácia obsahovala okrem samotnej steny aj rôzne lanové prekážky aj bar. Mali na starosti celý projekt, predovšetkým riešenie statiky, ale aj kompletnú stavbu steny a baru. Výška steny dosahovala až 12 m a rozprestierala sa na ploche 500m² (Anatomic, 2019).

Obrázok 41: Pohľad na vstup lezeckej steny K2

Obrázok 42: Kaviareň lezeckej steny K2

Obrázok 43: Lezecká stena s oknami v kaviarni

Pri tejto realizácii nadobúdam dojem, že hlavnou úlohou bola práve lezecká stena. Samotný priestor pre lezenie ma zaujal hlavne vďaka svojmu netradičnému umiestneniu, ako aj možnosťou priehľadov z kaviarne do športovej časti. Dizajn kaviarne považujem za jednoduchý a skôr účelový. Z obrázkov je zrejmé, že ide o základné vybavenie priestorov určených na občerstvenie – stoly, stoličky, barové stoličky či dokonca gauč. Nábytok je prevažne drevený, alebo v jemných odtieňoch prírodných farieb. Oranžová a bledožltá farba je použitá na stenách v celom objekte. Tieto dve farby sa nachádzajú aj na lezeckej stene, kde sú doplnené o červenú farbu. Ako celok na mňa prevádzka pôsobí uceleným dojemom, no v prevedení mi chýba viac kreativity a odvážnejších nápadov, prípadne zaujímavejších kúskov nábytku. Priestor osvetľujú jednoduché svietidlá kužeľovitého tvaru.

Na celom projekte najviac oceňujem možnosť výhľadu cez presklené otvory z kaviarne do športovej časti. Aj napriek tomu, že tým autor ubral časť lezeckej plochy, považujem toto riešenie za spiestrenie celku. Túto možnosť ocenili určite najmä tí návštevníci, ktorí boli buď zvedaví na športovcov, alebo na niekoho čakali a chceli mať prehľad o situácií.

2.2 Vertikon – Singing Rock Zlín, Česká republika

V blízkosti centra Zlína majú obyvatelia možnosť zísť na tréning do lezeckého centra Vertikon – Singing Rock. Pomerne veľká hala o rozmeroch 15 x 18 m ponúka športovcom všetkých vekových kategórií lezeckú plochu až 900m². Výška steny dosahuje 16m a tým umožňuje okrem disciplíny boulderingu aj šplhanie na lane s istením. V ponuke sú aj rôzne kurzy lezenia ako pre deti, tak aj pre dospelých či školy. Takisto sa tu organizujú aj rôzne súťaže (Lezecké centrum Vertikon, 2019).

V celom objekte lezeckého centra Vertikon nájdeme okrem samotnej lezeckej steny aj obchod s potrebami pre horolezcov, zázemie so šatňami, malý detský kútik a kaviareň. Po vstupe do budovy návštevníkov ako prvá privíta práve kaviareň. Napravo od baru sa nachádza vstup do obchodu. Na ľavej strane sa prechádza do mužských a ženských šatní, kde je opäť po ľavej strane vstup do športovej časti. V nej sa športovci pohybujú už voľne, podľa zvolenej lezeckej disciplíny alebo aktivity. Lezecká stena je prevažne v béžových farbách, ktoré dopĺňajú svetlooranžová, bledosivá a červená. Pestré farby sú zastúpené práve chytmi, ktoré na základe farieb tvoria rôzne lezecké cesty a možnosti. Podlaha je bledej farby. Celá hala je osvetlená niekoľkými halovými svetlami umiestnenými na stro-

pe. V priestore sa tiež nachádza pár kusov jednoduchých drevených lavičiek, slúžiacich pre oddych.

Kaviareň, alebo Kafébar, ako je nazývaná, je zariadená v jednoduchom štýle. V celej miestnosti prevládajú sivé a čierne farebné tóny, doplnené svetlým drevom. Stena za barom je ladená do čierne. Pri strope sú umiestnené tabuľové panely, ktoré ponúkajú možnosť popisu aktuálnej ponuky. Bočná časť barového pultu z bledého dreva má mierne lomený tvar, pripomínajúci štruktúru lezeckej steny. V kontraste k bledému stolovému nábytku sú tmavohnedé stoličky a barové stoličky. Celková kapacita kaviarne je približne 45 miest na sedenie. Osvetlenie prevádzky zabezpečujú jednoduché žiarovky v objímkach, visiace na farebných elektrických šnúrach systematicky rozmiestnené po priestore. 13 kusov pravidelne usporiadaných nad barovým pultom a po 2 kusoch nad stolmi. Priestor je doplnený o fotky z horolezeckého prostredia. V stene, ktorá oddeľuje kaviareň a športovú časť sú dva veľké presklené otvory, cez ktoré môžu návštevníci sledovať dianie v hale. Výhľad pokrýva skoro celý lezecký priestor a tak sa môžu napríklad mamičky čakajúce na svoje deti dívať na ich pokroky popri tom, ako majú o nich prehľad. Považujem to veľmi dobré využitie potenciálu danej steny.

Obrázok 44: Kafébar

Obrázok 45: Lezecká stena Vertikon – Singing Rock, Zlín

2.3 Bloc Indoor Climbing Wall Bristol, Spojené kráľovstvo

Začiatkom roku 2014 sa v anglickom meste Bristol podarilo otvoriť najväčšie boulder centrum pre danú oblasť. V rozsiahlej hale o veľkosti skoro 1000 m² vznikli pre tvorcov výhodné podmienky pre postavenie takmer 700m² zastavanej plochy pre účel lezeckej steny. Priestory sú svojou výškou ideálne aj na maximálne výšky stien pre bouldering a stropné okná im poskytujú dostatok prirodzeného svetla. Na zvyšnej ploche sa nachádza zázemie centra, kaviareň, miesto pre tréning ale aj oddych (Bloc Climbing, 2013).

V tomto lezeckom centre nájdeme úrovne lezeckých ciest ako pre začiatočníkov, tak aj pre tých, ktorí si chcú zlepšiť svoju kondíciu. Lezecká plocha má viac ako 1200m². Nachádza sa tu aj 4,5m vysoká súťažná stena. Usporiadávajú tu súťaže a rôzne spoločenské akcie. Lezci si môžu vybrať z rôznych náročných lezeckých okruhov, ktoré obsahujú okolo 30 farebne odlišných ciest, ktoré obmieňajú každý týždeň. Nezabudli ani na dve veľké tréningové časti, ktoré obsahujú rôzne pomôcky pre tréning kondície a posilňovanie (Bloc Climbing, 2019).

V celom priestore prevládajú skôr neutrálne farby, hlavne sivá. Doplnená je o čierne prvky v podobe barového pultu, nosnej konštrukcie medziposchodia a schodisko. Lezecká stena sa nachádza popri celej dĺžke stien vo vyhradenom úseku haly. Medzi nimi sa nachádzajú tri lezecké samostatné objekty. Celú podlahu v lezeckej časti tvorí boulder matka

modrej farby, pravdepodobne kobercového typu. Lezecké plochy sú prevažne sivej farby , no sem tam sa objavia aj farby ako zelená, modrá či tmavo sivá. Farebnú kompenzáciu na tejto neutrálnej kombinácii vytvárajú lezecké chyty. Barová doska je z pomerne hrubého bledého dreva a tvorí kontrast k čiernemu barovému pultu z tvárnic. Celý priestor je dostatočne veľký, všetko potrebné vybavenie sa zmestí do zadnej časti a predný pult tak môže zostať voľný. Celkový akoby surový dojem dotvára aj 6 kusov kovových závesných svietidiel. Stoly a stoličky sa skladajú z viacerých typov, no štýlovo k sebe ladia. Celkovo to prevláda kontrast dreva, kovu a betónu.

Obrázok 46: Lezecká časť

Obrázok 47: Posedenie a medzi-
poschodie

Obrázok 48: Bloc Climbing – pohľad na bar

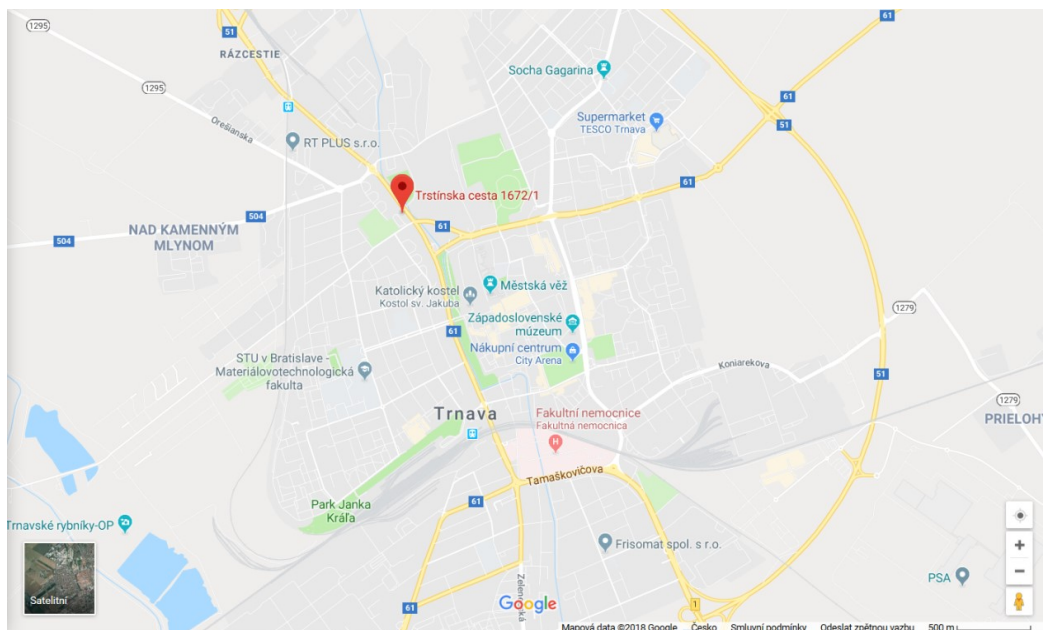
II. PRAKTICKÁ ČASŤ

3 ROZBOR DANEJ PRIESTOROVEJ ÚLOHY

V rozборе danej priestorovej úlohy bližšie rozoberám miesto, kde sa projekt nachádza, širšie vzťahy budovy s mestom a okolím a popisujem súčasný stav objektu s doložením fotodokumentácie. Analýza miesta slúži na bližšie pochopenie vzťahu objektu k projektu a problematiky návrhu.

3.1 Analýza miesta a mapové podklady

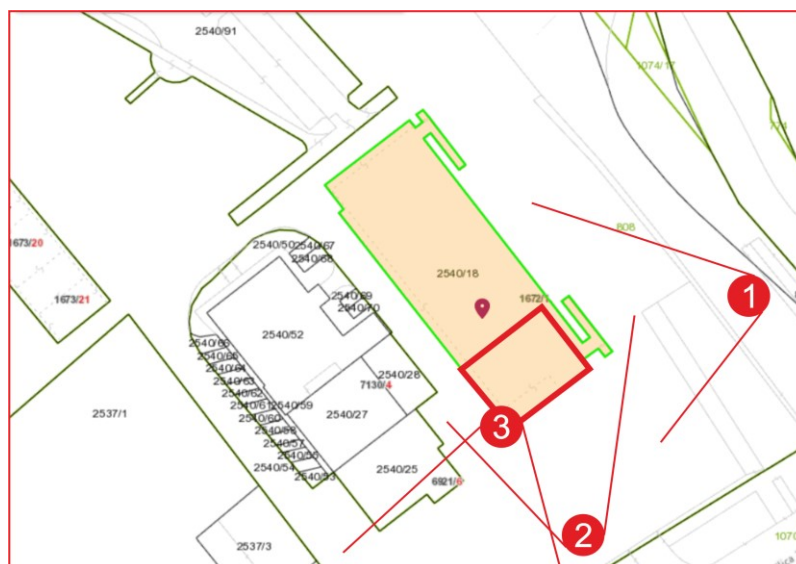
Priestory, ktorých sa projekt dotýka sa nachádzajú v obchodnej budove Merkúr na Trstínskej ceste 1, Trnava, Slovensko. Jedná sa o budovu, v ktorej sa nachádzajú obchodné priestory. V súčasnosti sa tam nachádzajú prevádzky ako reštaurácia, posilňovňa, potraviny, lekáreň či kvetinárstvo. V tesnej blízkosti budovy sa nachádza mestský cintorín, činžiaky a naproti areál starého trnavského cukrovaru. Situovaná je v blízkosti centra mesta, asi 15 minút chôdze. Objekt je vybavený aj samostatným bezplatným parkoviskom s 54 parkovacími miestami. V prípade plnej kapacity je možnosť využiť taktiež bezplatné parkoviská pri budovách v okolí a pri cintoríne. Najbližšia zastávka MHD je Terézie Vansovej, cintorín, na ktorú idú linky 2 a 13 mestskej dopravy. Asi tri minúty chôdze je vzdialená zastávka Šrobárova, na ktorú jazdia linky 1,6,13 a 14. Takisto to je výstupná zastávka pre väčšinu prímestských spojov.

Obrázok 49: Mapa mesta s vyznačenou adresou budovy

Obrázok 50: Označenie budovy Merkúr v mape

Obrázok 51: Dotknutá časť budovy a pohľady

Obrázok 52: Pohľad číslo 1

Obrázok 53: Pohľad číslo 2

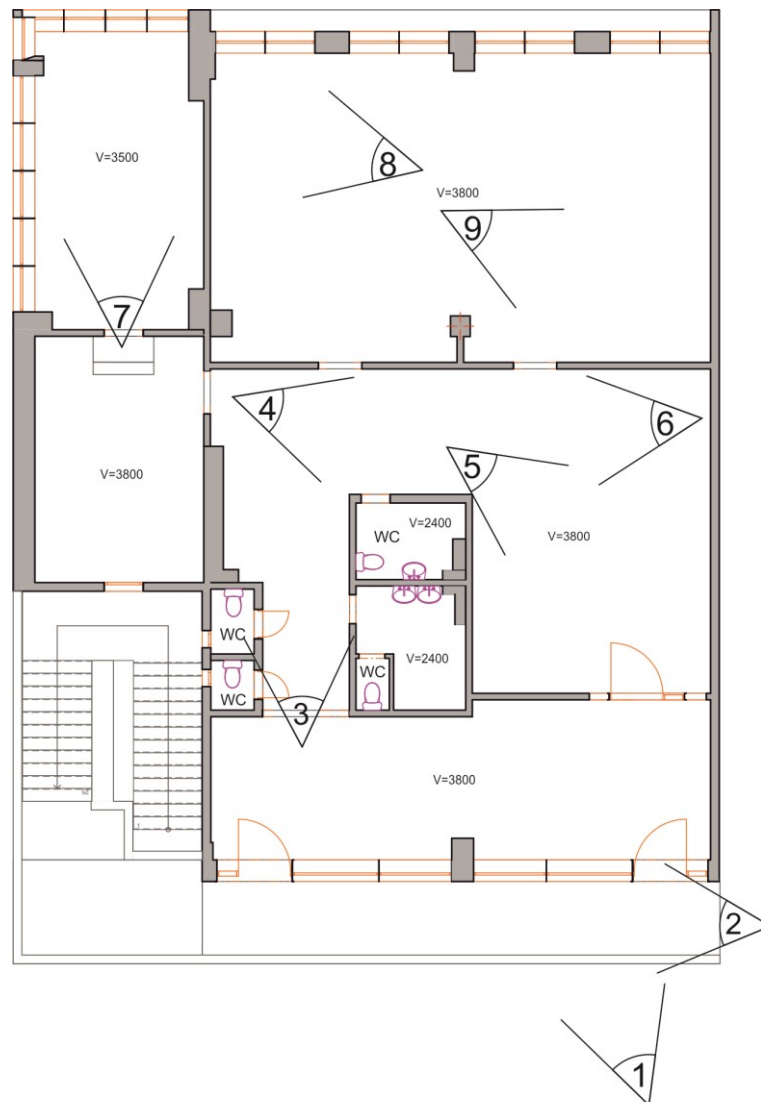
Obrázok 54: Pohľad číslo 3 – výhľad z rožného okna

3.2 Súčasný stav objektu

V súčasnosti je využitá takmer celá kapacita predajných priestorov budovy Merkúr. Voľné sú len dva obchodné priestory, z toho jeden, ktorý sa nachádza na prízemí nebol dostatočne rozmerovo vhodný pre projekt lezeckej steny. Na 1. poschodí sa nachádza voľný priestor po bývalej prevádzke disco klubu. Po tomto klube sa v priestoroch mala nachádzať zubná ambulancia, ktorej prenajímatelia začali s rekonštrukciou, no tá nebola dokončená. Vzhľadom k rozdielnosti typov prevádzok, ktoré sa v týchto priestoroch vystriedali bol interiér rôzne prestavovaný a prispôbovaný, čím vznikol nejednotný priestor, ktorý si žiada celkovú rekonštrukciu s prispôbením potrebám novej prevádzky.

Do priestorov na 1. poschodí vedú dve prístupové cesty. Na jednej strane budovy je schodisko a na opačnom konci bezbariérová šikmá rampa. To umožňuje prístup aj imobilným osobám. Vstup do objektu umožňujú dvojice dvere, symetricky rozložené na každom konci predného priečelia. Spolu s veľkými oknami cez väčšiu časť steny a svetlíkmi nad nimi tvoria pomyselný výklad. Prvá miestnosť je pomerne úzka a pravdepodobne slúžila ako recepcia alebo šatňa. Po pravej strane môžeme širokými dverami vojsť do ďalšieho priestoru, ktorý bol pôvodne najväčší a zrejme slúžil ako tanečný parket a bar. Pri rekonštrukcií bol však priečkou rozdelený približne v polovici. To tejto miestnosti sa dostaneme aj cez dvere umiestnené na ľavej strane predného priestoru, kde sa ocitneme v akejsi pomyselnéj chodbe, z ktorej je prístup do miestností s toaletami. V ľavom hornom rohu pôdorysu je podlaha vyvýšená o 30 cm. Toto vyvýšenie pravdepodobne slúžilo ako pódium, ktoré pri prerábaní bolo opäť zastavané priečkou.

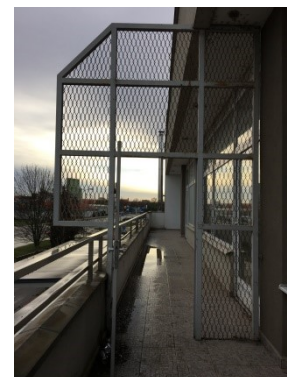
3.2.1 Fotodokumentácia

Obrázok 55: Pôdorys súčasného stavu a vyznačené pohľady

Obrázok 56: Pohľad č. 1 – z ulice

Obrázok 57: Pohľad č. 2 – prístupová cesta

Obrázok 58: Pohľad č. 3

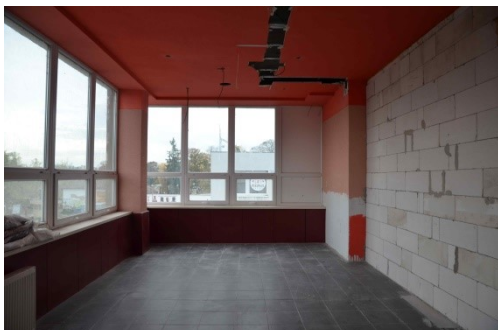
Obrázok 59: Pohľad č. 4

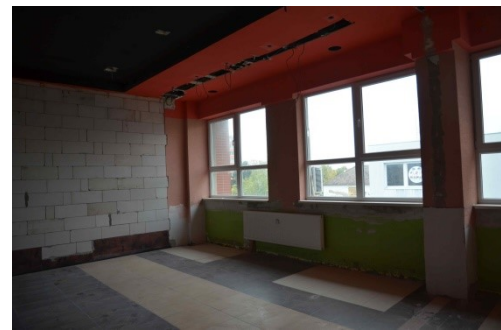
Obrázok 60: Pohľad č. 5

Obrázok 61: Pohľad č. 6

Obrázok 62: Pohľad č. 7

Obrázok 63: Pohľad č. 8

Obrázok 64: Pohľad č. 9

3.3 Osobné stanovisko

Osobne považujem zvolenú lokalitu a priestory za dostačujúcu pre výstavbu malej umelej lezeckej steny. Ako výhodu vnímam najmä fakt, že budova je ľahko dostupná, nachádza sa blízko centra mesta, navyše v okolí disponuje dobrou sociálnou vybavenosťou.

Počas vývoja návrhu som dospela k záveru, že aktuálna dispozícia s novo vybudovanými priečkami nie je vhodným riešením pre plánovaný projekt. Ani v prípade, že by sa nové priečky odstránili, nepovažujem súčasný stav za vhodný na prevádzku lezeckého centra. Miestnosti nie sú logicky a funkčne prispôsobené potrebám, ktoré si navrhované športovisko vyžaduje. Práve preto vo svojom designe navrhujem kompletnú rekonštrukciu vnútorných priestorov a to zbúraním súčasných priečok a vybudovaním novej dispozície na základe prevádzkovej schémy (obrázok č. 72). Rekonštrukciou by podľa môjho názoru mali určite prejsť aj podlahy a strop. Vstupné dvere a okná považujem ako jediné za vyhovujúce, nakoľko nedávno prešli rekonštrukciou. Myslím, že celková premena miestu prospíše a potenciál týchto priestorov tak bude plnohodnotne využitý.

4 SPRIEVODNÁ SPRÁVA

A. Identifikačné údaje stavby

a. Názov projektu:

Návrh lezeckého centra s občerstvením

b. Názov stavby, ktorej sa projekt dotýka:

Nákupné centrum Merkúr

c. Adresa stavby:

Trstínska cesta 1672/1

917 01, Trnava, Slovensko

d. Katastrálne územie:

Okres: Trnava

Obec: Trnava

Katastrálne územie: Trnava

Číslo parcely: 2540/18

e. Vlastník stavby:

RT PLUS s.r.o.

f. Zadávateľ projektu:

AMA s.r.o.

g. Spracovateľ projektovej dokumentácie:

Alexandra Uváčková

Kátlovce 330, 919 55, Slovensko

h. Predmet projektu:

Návrh pre vybudovanie umelej lezeckej steny, časti s občerstvením a zázemie prevádzky

B. Zoznam vstupných podkladov

- Požiadavky zadávateľa
- Dokumentácia na základe vlastného zamerania priestorov
- Vlastná fotodokumentácia priestoru

C. Údaje o stavbe

a. Stavba nová alebo zmena dokončenej:

Zmena dokončenej stavby - rekonštrukcia

b. Účel používania:

Športové aktivity, občerstvenie

- c. Trvalá alebo dočasná stavba:
 - Trvalá stavba
- d. Situovanie stavby:
 - Stavba je situovaná v mestskej zástavbe
- e. Bezbariérové riešenie:
 - Budova je bezbariérovo riešená prístupovými šikmými rampami
- f. Navrhovaná kapacita:
 - I. Plocha dotknutého priestoru: 266 m²
 - II. Počet miestností: 12
 - III. Kapacita časti s občerstvením: 20 ľudí
 - IV. Plocha lezeckej steny: 199,3 m²
 - V. Kapacita športovej časti: 25 ľudí

4.1 Požiadavky zadávateľa

Hlavnou požiadavkou zadávateľa bolo spraviť kompletný návrh nebytových priestorov, plánovaných na využívanie ako lezecké centrum. Okrem športovej časti si projekt vyžaduje aj zázemie vhodné pre takúto prevádzku. Ďalšou z požiadaviek bolo včlenenie časti s barom, ktorý má slúžiť ako recepcia a na predaj občerstvenia. Výstup má obsahovať návrh dispozície, dizajn lezeckej steny, kaviarne a miestností zázemia. Návrh musí predstavovať ucelený koncept. Takisto si vyžaduje farebné a materiálové riešenie, približnú cenovú kalkuláciu a zoznam položiek. Pre dizajn neboli určené žiadne špeciálne požiadavky ani obmedzenia.

5 KONCEPT A NÁVRH

Koncept je jednotná myšlienka celého návrhu. Začína u prvej inšpirácie, končí až realizáciou a tvorí jej príbeh. Tvorí osnovu dizajnerskej práce. Konceptom môže byť prakticky čokoľvek – farby, emócie, štruktúry, tvary, abstraktné pojmy alebo aj konkrétne kusy nábytku (Boháčková et al., 2013, s. 7).

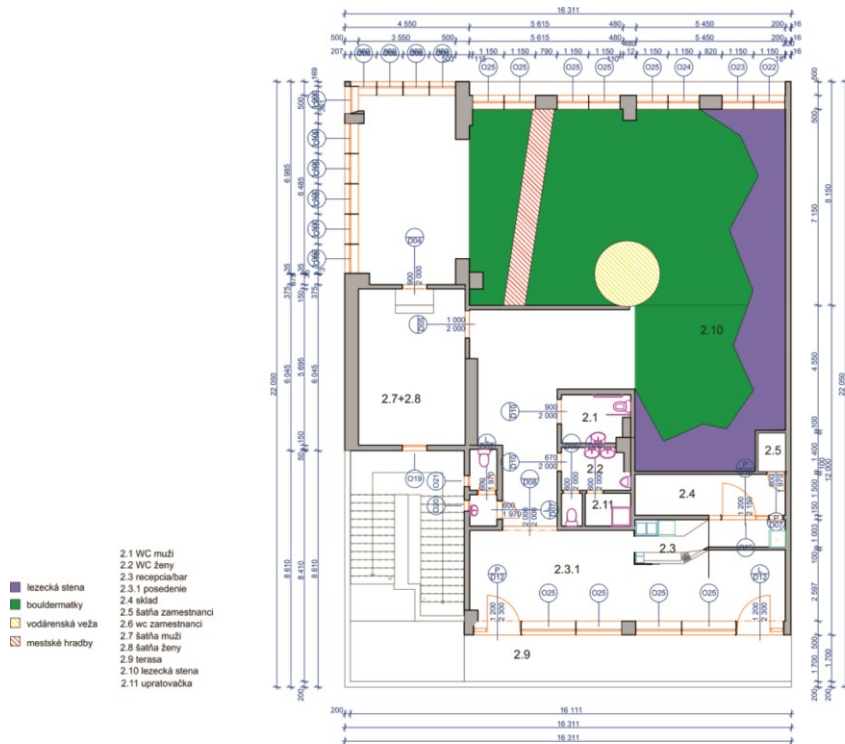
5.1 Koncept návrhu

Od začiatku procesu navrhovania bolo mojim zámerom vytvoriť projekt, ktorý by funkčne a esteticky spĺňal všetky požiadavky a zároveň by sa stal príjemným priestorom pre šport a oddych pri káve či pive. Jednoducho miesto, kam by sa ľudia radi vracali. Počas rešerše som si uvedomila, že väčšina lezeckých centier plní predovšetkým svoj účel, no design ide častokrát bokom. Preto som sa rozhodla pre mierne netradičný spôsob a to vniesť do konceptu a celého priestoru jednotnú tému. Inšpiráciou pre môj návrh sa stalo samotné mesto Trnava.

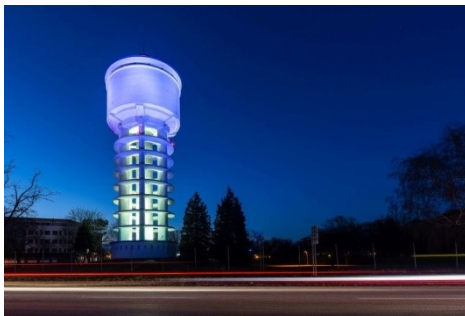
5.2 Vývoj návrhu a jeho varianty

Zo začiatku som pracovala so súčasnou dispozíciou priestoru a snažila sa do nej včleniť potrebné súčasti. Na jednej strane som potrebovala vyriešiť zázemie prevádzky. Na strane druhej bol neodlúčiteľnou súčasťou návrh vizuálnej podoby lezeckej steny. Ako je vyššie spomenuté, návrh sa začal procesom hľadania ústrednej témy konceptu. Vzhľadom ku skutočnosti, že Trnava je moje rodné mesto a je mi veľmi blízka svojou atmosférou, chcela som sa o tieto subjektívne pocity podeliť prostredníctvom svojho projektu aj s potencionálnymi budúcimi návštevníkmi lezeckého centra. Táto myšlienka bola inšpiráciou pre ďalší postup vývoja práce.

Pôvodný plán bol využiť dominanty mesta Trnava ako dekorácie, či na vytvorenie lezeckej steny. Aj napriek tomu, že mesto je známe svojim pomerne veľkým množstvom kostolov, čím si získalo prezývku „Malý Rím“, mojou voľbou boli priemyselné a technické stavby. Za najzaujímavejšie považujem stavby ako budovy areálu bývalého cukrovaru, vodárenskú vežu od Emila Belluša, alebo napríklad mestské opevnenie. Práve tieto stavby sa objavili v prvej fáze návrhu. Tento postup však nakoniec nebol vhodný, nakoľko plnili prevažne estetickú funkciu, čo nebol žiaduci účinok.

Obrázok 65: Návrh v súčasnej dispozícií

Obrázok 66: Mestský vodojem

Obrázok 67: Mestské hradby s bránou

Obrázok 68: Návrh atrakcií vodojemu a hradieb

Obrázok 69: Prvý variant návrhu barovej časti s posedením

Následne sa návrh vyvíjal vďaka tomu, že som pri jednej z prechádzok po Hlavnej ulici v meste Trnava skúmala maketu budov historického centra, ktorá výrazne ovplyvnila moju prácu. Uvedomila som si, že nič nevtiahne do atmosféry mesta tak, ako práve prechádzka najrôznejšími uličkami. Do lezeckého centra sa však ľudia nechodia prechádzať ale liezť, preto som vytvorila zmenšenú mapu mesta, na ktorej v historickej časti vyvýšené budovy slúžia ako chyty. To umožňuje lezcom pomyselne preliezť uličkami mesta.

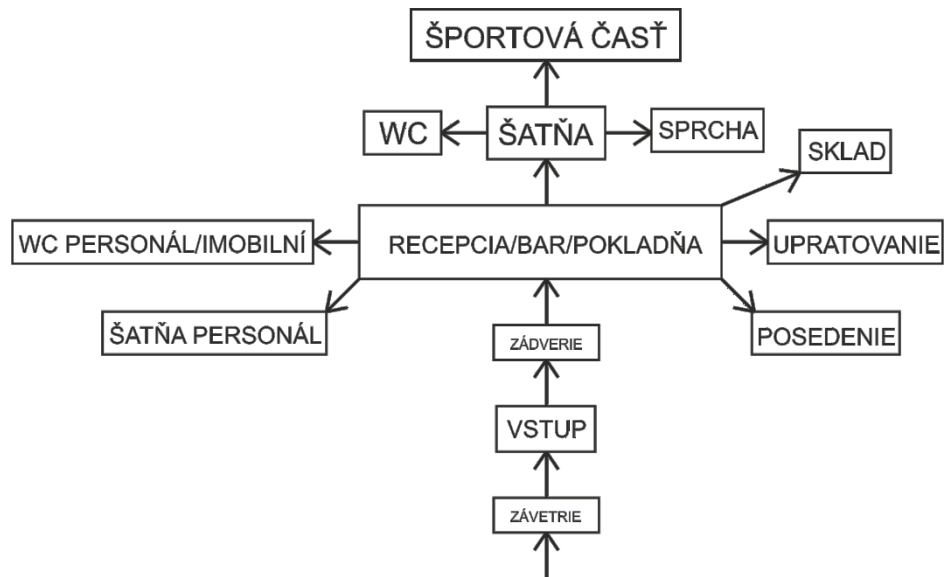
Obrázok 70: Maketa historického centra Trnavy

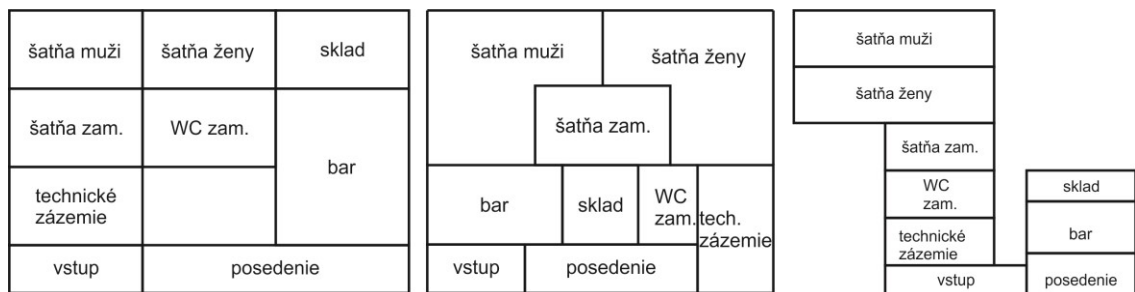
Obrázok 71: Detail makety historického centra

Ďalším problémom, ktorý som musela vyriešiť, bola nevyhovujúca dispozícia. Túto skutočnosť som si overila hneď pri prvom návrhu. Po rozhodnutí odstrániť všetky vnútorné priečky okrem nosných stĺpov, nastal proces hľadania novej, vhodnejšej dispozície. Mojim hlavným cieľom bolo zastavať čo najväčšiu možnú plochu lezeckou stenou. Okrem nej musel nový pôdorys zohľadniť aj nároky na zázemie prevádzky. Musel teda počítať so

šatňami pre návštevníkov i pre zamestnancov, toaletami pre návštevníkov aj zamestnancov, barovou časťou s možnosťou posedenia. K tomu neodmysliteľne patrí aj sklad a technická miestnosť pre upratovanie. Návrh najprv prešiel fázou, kedy som sa snažila tieto súčasti logicky rozmiestniť v blokoch podľa prevádzkovej schémy.

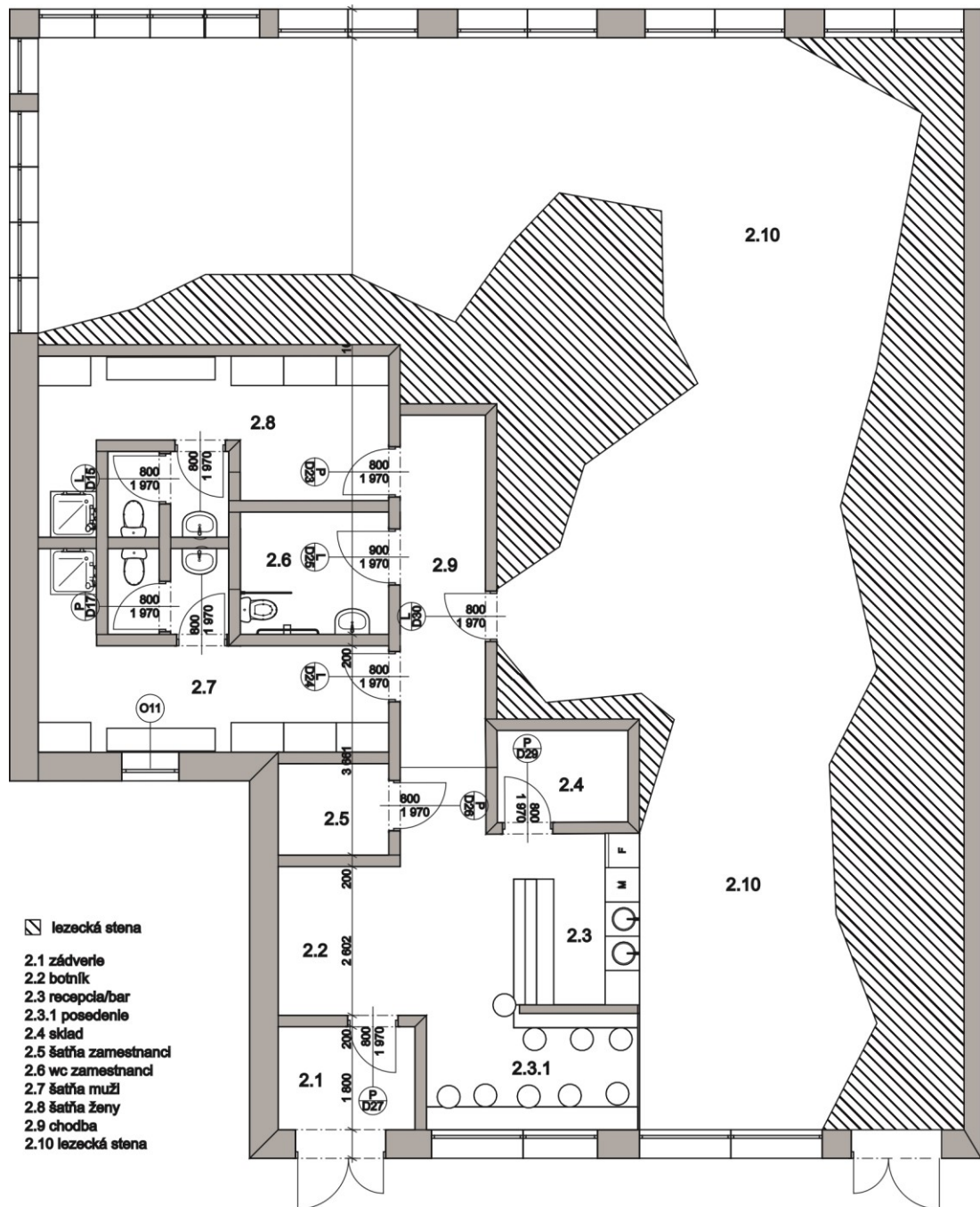

Obrázok 72: Prevádzková schéma

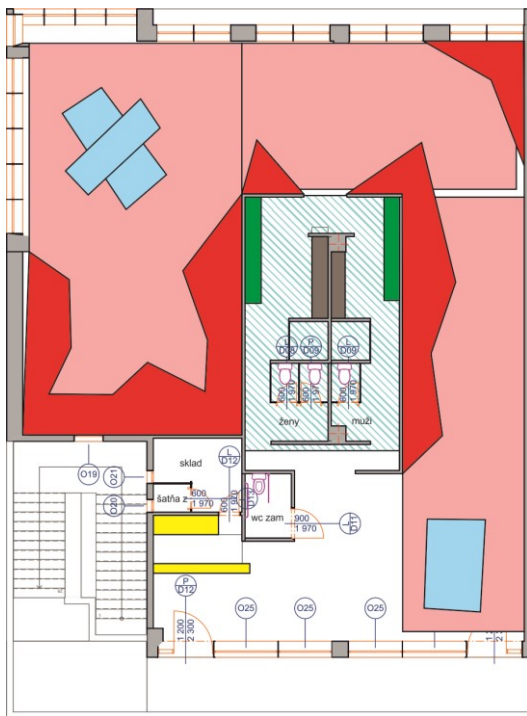

Obrázok 73: Rôzne typy navrhovanej blokovej schémy

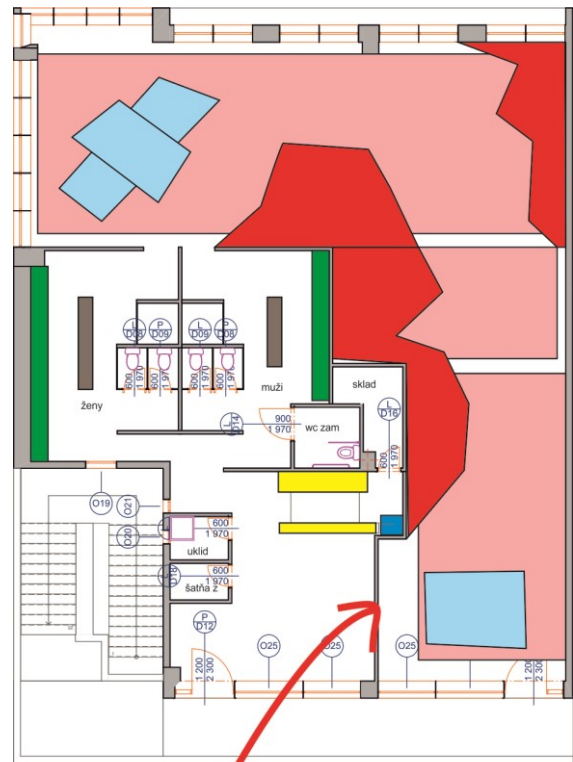
Na základe týchto príprav začali vznikať prvé nové pôdorysy. Na začiatku som si určila kritérium, aby šatne boli priechodné a teda mali vstup zo vstupných priestorov a východ do športovej časti. Tým som chcela zabezpečiť plynulejší chod prevádzky. Musím však podotknúť, že aj napriek tomuto stanovisku vznikli aj varianty s nepriechodnými časťami. Po pridaní konkrétnych požadovaných rozmerov miestností som zistila, že niektoré blokove schémy sú nepoužiteľné. Následne som zvolila metódu, kedy som jednotlivé miestnosti s presnými rozmermi začala ukladať vedľa seba a následne ich prispôbovať. Výsledkom bolo niekoľko variant.

Obrázok 74: Pôdorys - návrh č. 1

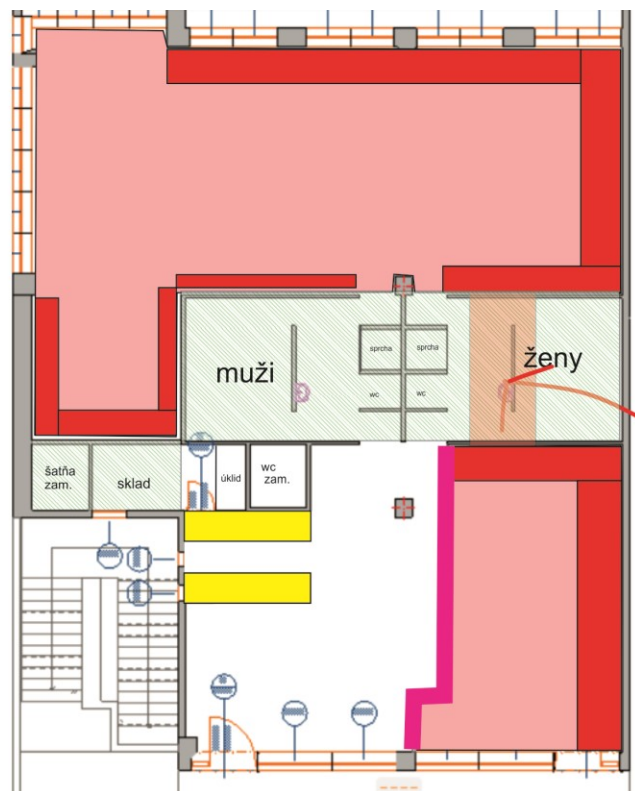
Obrázok 76: Pôdorys - návrh č.3

presklená stena

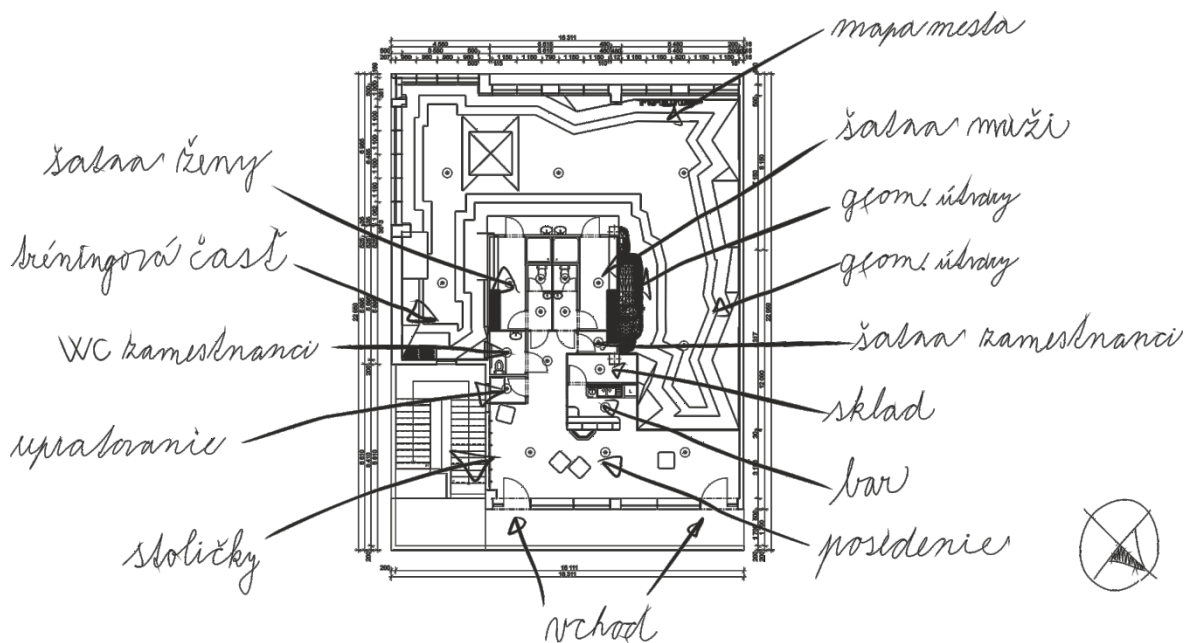
Obrázok 77: Pôdorys - návrh č.4

- bar
- skrinky
- lavicky
- žinenky
- „atrakcia“
- klasická stena
- „atrakcie“ nad satnam

Obrázok 78: Pôdorys - návrh č.5

V ďalšej etape som sa venovala samotnej lezeckej stene. Po ponaučení zo vzoru prvého návrhu som sa rozhodla ponechať v rámci nej len jednu atrakciu. Ako túto dominantu som zvolila práve spomínanú mapu mesta a zvyšok priestoru som riešila skôr funkčne. Cieľom bolo využiť čo najväčšiu plochu pre plnohodnotnú lezeckú funkciu. Všetky možné steny som použila k tomuto účelu. Vstupné dvere a okná tvoriace výklad mi ponúkli jedinečnú príležitosť ponúknuť prichádzajúcim návštevníkom pohľad priamo do centra diania. Tým vznikol na pravej strane priehľad z prednej časti prevádzky až do zadnej, kde sa nachádza lezecká mapa. Tá zakrýva polovicu okien, čo však nijak neprekáža, nakoľko z tejto strany nie je pohľad do ulice žiaduci, nakoľko sa tam nachádzajú panelové domy. Pomyslený tunel stien k nej som sa rozhodla zastavať klasickejším spôsobom a to stenou zloženou z geometrických útvarov. Užší priestor na ľavo od šatní nedokáže poskytnúť potrebné miesto, preto som sa rozhodla umiestniť do tejto časti prvky, ktoré lezcom pomáhajú pri tréningu. Okná na rohu už ponúkajú krajší výhľad, preto som zvolila možnosť okná nezakrývať. V tomto mieste som umiestnila samostatný lezecký prvok vo forme lezeckého stĺpu, opäť geometrického charakteru.

Obrázok 79: Pôdorys s jednotlivými časťami

Hlavnou myšlienkou pri tvorbe barovej časti s posedením bolo vytvoriť sedenie, ktoré bude prispôsobivé počtu zákazníkom. Touto cestou som šla aj preto, že finálna plocha k tomu určená sa mi zdala príliš malá na pevné rozostavanie stolov so stoličkami. Hľadala som spôsob akým to docieľiť. Nakoniec som prišla s možnosťou kaviarenských stolíkov na kolieskach spolu so skladacími stoličkami, ktoré šetria miesto v priestore. Bolo však potrebné vymyslieť spôsob skladovania týchto stoličiek. Tento problém som vyriešila možnosťou vešanie stoličiek na ľavú stenu. Tá tým získala okrem funkcie uskladnenia stoličiek aj dekoračný charakter. V rámci konceptu som chcela v barovej časti použiť prvky mesta. Snažila som sa vybrať predmety, ktoré bežne k týmto účelom neslúžia. Týmto spôsobom vznikol kaviarenský stolík z dopravných kužeľov, výdajný pult baru z dopravných značiek a barové poličky z kovových kanistrov.

Technické miestnosti, šatne aj toalety som riešila jednoduchým spôsobom, farebne ladiacim so zvyškom interiéru. Vybavené sú základnými položkami pre pohodlné užívanie.

6 RIEŠENIE MIESTNOSTÍ VYBRANÉHO NÁVRHU

Všetky navrhované prvky a materiály sa nachádzajú vymenované v Zozname položiek, ktorý je súčasťou výkresovej dokumentácie. V texte sa na jednotlivé položky odkazujem ich číslom v hranatej zátvorke.

6.1 Spoločné vybavenie

Pre zjednodušenie pojmov rozdelím objekt na prevádzkovú časť (bar, šatne, toalety, zázemie) a športovú časť.

V prevádzkovej časti navrhujem liatu epoxidovú podlahu v dvoch farbách a to v RAL7022 – tieňová sivá [17] a RAL1016 – sírová žltá [57] kvôli ľahkej údržbe a taktiež pre jej bezšpárové prevedenie. K tomu pripadá obvodová lišta [18a-c] vo farbe ušľachtilej ocele, ktorá tvorí ukončenie podlahovej časti. Osvetlenie zabezpečujú LED svietidlá EGLO [13]. Rozhodla som čisto pre stropné svietidlá, nakoľko mobiliár v kaviarenskej časti nemá určené pevné postavenie.

V športovej časti tvorí hlavnú časť podlahy dopadová plocha bouldermatka [80] (obr. 80) pod ktorou nevidím dôvod na výmenu súčasnej dlažby, ktorá vizuálne ani bezpečnostne nemá vplyv na účel využitia bouldermatky. V okolí vstupu do športovej časti, kde sa daná dopadová plocha nenachádza, opäť navrhujem epoxidovú liatu podlahu v odtieni RAL7022– tieňová sivá [17]. V týchto priestoroch osvetlenie zabezpečujú priemyselné LED svietidlá High bay[86].

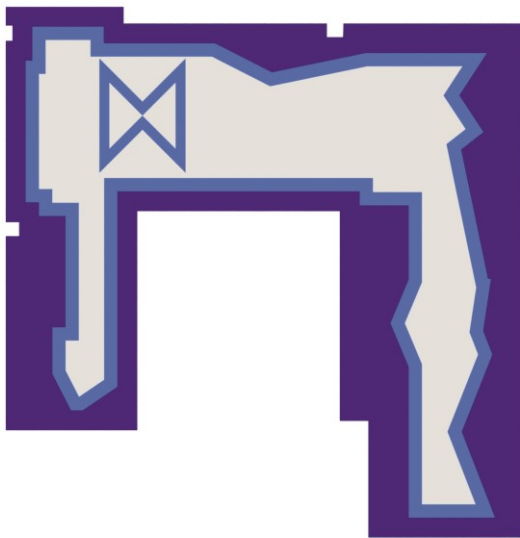
V celom priestore sa nachádzajú technické a bezpečnostné prvky ako požiarne hlásiče v každej miestnosti [14], dvojité elektrické zásuvky [16] a vypínače [15]. Všetky steny, okrem miestností s WC, by mali dostať povrchovú úpravu vo forme interiérovej maliarskej farby Chemolak DECORHIT 1 v odtieňoch RAL9003, RAL1016 a RAL5018 a strop náter vo farbe RAL9017. Výplne otvorov tvoria celosklenené interiérové dvere DRE Gossa 29 čiernej farby [D1-D12] s chrómovou kľučkou FLOW R [D1a-D12a] a bezfalcovou zárubňou DRE v tmavo šedej farbe [D1b-D12b].

6.2 Časť s posedením a barom

Ako kaviarenský stolík som navrhla mobilný stolík na kolieskach z dopravných kúžeľov [6] (obr. 81), ktorý podporuje požadovanú atmosféru mesta. Na sedenie slúžia skla-

dacie stoličky TERJE v bielej [1] a čiernej farbe [2]. Úložný priestor stoličiek sa nachádza na ľavej stene a pozostáva zo závesného systému – drevených kolíkov [3] a obrysových nálepiek daných stoličiek [4], ktoré plnia dekoračnú funkciu (obr. 82). V pravej časti si návštevníci môže odložiť bundy a kabáty na drevený vešiak TON [5]. Pri vstupných dverách sa tiež nachádzajú čistiace zóny [7,8] a nad nimi vzduchové clony [21]. Pre zabezpečenie príjemnej teploty v tejto časti navrhujem použiť klimatizáciu LG Artcool Stylist [20]. Taktiež nesmú chýbať prvky súvisiace s bezpečnosťou návštevníkov a to hasiaci prístroj [10], lekárnička [11] a označenie únikového východu [12].

Bar pozostáva z barovej pracovnej dosky [23], doplnenej o výdajný pult z dopravných značiek [22]. V prednej časti ako dekoračný prvok slúži štylizovaná nálepka dopravnej značky STOP [26], ktorej jedna polovica je nalepená na podlahe a druhá na čelnej strane barového pultu z čierneho skleneného obkladu. Na pracovnej doske sa nachádza potrebné príslušenstvo v podobe malého pákového kávovaru Rancilio Silvia E [33], pokladne KASAmox Mobile [35] a výčapného zariadenia Pygmy 25/K Exclusive [34]. Pod pultom je umiestnený bezdotykový odpadkový kôš DELUXE 401 [38] Oproti nemu slúži pre potreby personálu skrinkový barový nábytok so šuplíkmi [25] a s obkladovou sklenenou stenou [24], čiernym dvoj drezom FRANKE [27] a drezovou pákovou batériou Grohe Minta [28], okrúhlym čiernym drezom FRANKE na ruky [29] a čiernou umývadlovou batériou Alpi Blue [30]. Na chladenie nápojov som vybrala chladničku Smeg v čiernej farbe [31]. Police vytvorené z kanistrov [32] slúžia na odkladanie pohárov, šálok a iného dôležitého vybavenia baru (obr. 83).

Obrázok 80: Bouldermatka

Obrázok 81: Kaviarenský stolík

Obrázok 82: Stena so stoličkami

Obrázok 83: Barové poličky

6.3 Zázemie prevádzky

Za zázemie považujem miestnosti, ktoré sú potrebné pre personál k plynulému chodu celej prevádzky, ako sklad, miestnosti pre čistiace prostriedky s výlevkou, šatňa a WC pre zamestnancov.

6.3.1 Upratovanie

V tejto technickej miestnosti sa nachádzajú základné prvky potrebné pre udržiavanie čistoty v priestoroch lezeckého centra a to Výlevka Brenta [39] a biely regál CLETO [41].

6.3.2 Sklad

Nakoľko sklad slúži výlučne na skladovanie tovaru, nachádzajú sa tu iba regále KOVONA FUTUR biely [42] a taktiež biely kovový regál Drumy [43].

6.3.3 WC pre zamestnancov

WC pre zamestnancov som navrhla zároveň ako WC pre imobilné osoby, nakoľko do objektu je bezbariérový prístup. Z tohto dôvodu sa tu nachádza sanitárne vybavenie potrebné pre imobilné osoby v podobe závesného WC a umývadla s príslušným prvkami [44,45,47,48,50,51]. Ku kúpeľňovým doplnkom patria držiak na toaletný papier [52], záchodová kefa [53], dávkovač mydla [54], zásobník na utierky [55] a odpadkové koše [56]. Z hygienických dôvodov sa na stene za záchodom nachádza čierny sklenený obklad Laco-

bel vo farbe RAL9005 [19] a na ostatných stenách biele matné obkladačky AKO Unistone 60x60 cm [58].

6.3.4 Šatňa pre zamestnancov

K základným prvkom pre funkčné využitie šatne pre zamestnancov patria šatňové skrinky, ktoré som volila kovové 4-boxové čiernej farby [59] a stolička. Vybrala som typ TERJE v bielej farbe [1].

6.4 Šatne

Šatne sú povinnou súčasťou každej športovej prevádzky a sú určené pre návštevníkov. Podľa platných noriem sa musia rozdeľovať na mužské a ženské. V mojom návrhu sa skladajú z rovnakého vybavenia.

6.4.1 WC s predsienkou

V predsienke toalety, ktorá je zároveň aj prechodovou časťou do šatne, sa nachádza okrúhle umývadlo z čierneho tvrdeného skla [63] s čiernou podomietkovou umývadlovou batériou Alpi Una [65] na kovovom atypickom stojane, takisto v čiernej farbe [64]. Nad ním je povesené jednoduché zrkadlo Villeroy & Boch More to see [46]. Príslušenstvo dopĺňajú odpadkový kôš [56], zásobník na utierky [55] a dávkovač mydla [54].

V miestnosti s toaletou navrhujem čierne keramické závesné WC vidaXL [60] s podomietkovou nádržkou Geberit Duofix [61] a príslušenstvom ako ovládacie tlačítko Geberit Sigma 70 z čierneho skla [62], záchodová kefa [53], odpadkový kôš [56] a držiak na toaletný papier [52]. Obklad za záchodom som vybrala z čierneho skleneného obkladu Lacobel RAL9005 a na zvyšných stenách sú biele matné obkladačky AKO Unistone 60x60 cm [58]. Vetranie je riešené ventilátorom FAN dRim s čiernym panelom [67].

6.4.2 Šatňa na prezliekanie

Šatne, kde sa návštevníci môžu prezliecť a odložiť si svoje osobné veci som vybavila šatňovými tmavými skrinkami so 4 boxami z kovu [59], ktoré poskytujú celkovú kapacitu 12 úložných skriniek. K vybaveniu taktiež patrí lavička SLL 120 v žltej farbe [70], nástenné zrkadlo NISSEDAL s čiernym tenkým rámom, tmavý hliníkový lakovaný držiak na uteráky [76] či odpadkový kôš [56]. V šatniach športového zariadenia by nemala chýbať

ani sprcha či sprchový kút. Navrhla som jednoduchú sprchový kút obložený obkladačkami v dvoch farbách radených do pásov na zemi a bočných stenách. Čelná stena bude obložená skleneným obkladom Lacobel v tyrkysovej farbe RAL5018. Sprcha bude vybavená tmavým sprchovým kompletom Alpi Blue [75], stojanom na mydlo [77] a závesom s potlačou sprchovej hlavice s tečúcou vodou [73] povesenom na teleskopickej tyči BOTAREN v bielej farbe [74]. Vetranie zabezpečuje ventilátor FAN dRim s čiernym panelom [67].

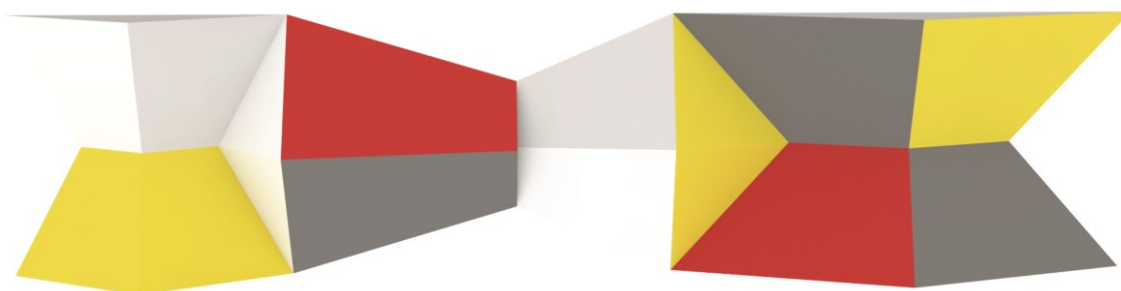
6.5 Športová časť

Do športovej časti sa vstupuje cez šatne a od posedenia pri vstupe je oddelená sklenenou stenou, oproti ktorej sa nachádza dominantná stena s mapou mesta [84] (obr. 84). V pravej časti je táto miestnosť vybavená lezeckou stenou z geometrických útvarov. Na oboch stranách ide o rovnaké tvary, pričom na strane pravej sú v pozitíve [81] (obr. 85) a oproti vo forme negatívu [82] k tomuto tvaru (obr. 86). Tieto plochy slúžia ako boulderová stena a sú vybavené lezeckými chytmi a štruktúrami, ktoré sa pripevňujú do 22mm hrubých preglejkových dosiek steny s pravidelnou sieťou matíc, ktorú tvoria rovnostranné trojuholníky s dĺžkou strany 150mm. Tým, že sa štruktúry aj chyty dajú upevniť do ktorýchkoľvek matíc na lezeckej ploche, je možné vytvárať nekonečné množstvo lezeckých ciest a tým ponúknuť návštevníkom zakaždým iný zážitok. V ľavej časti sa nachádza tréningová časť [83] pozostávajúca z tréningových líšt [86,87], a jednoducho tvarovaných kolmých stien s chytmi. (obr. 87). Miesto, kde celý roh miestnosti tvoria okná a tým pádom tam nie je možné umiestniť popri stene lezeckú plochu, som sa rozhodla využiť na samostatný objekt. Ide o stĺp z trojuholníkov poskladaných ku sebe [85] (obr. 88). Aj v tomto prípade ho treba doplniť minimálne o chyty.

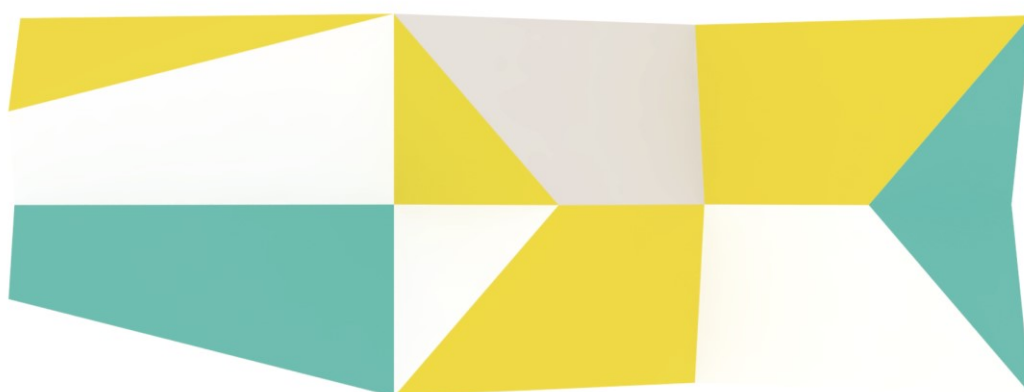
Z technických prvkov sa v tejto časti nachádzajú dva hasiace prístroje [10], označenie únikového východu [69] a dve jednotky klimatizácie LG Artcool stylist [20].

Obrázok 84: Lezecká stena - mapa

Obrázok 85: Lezecká stena geometrická – pozitív

Obrázok 86: Lezecká stena geometrická - negatív

Obrázok 87: Lezecká stena – tréningová časť

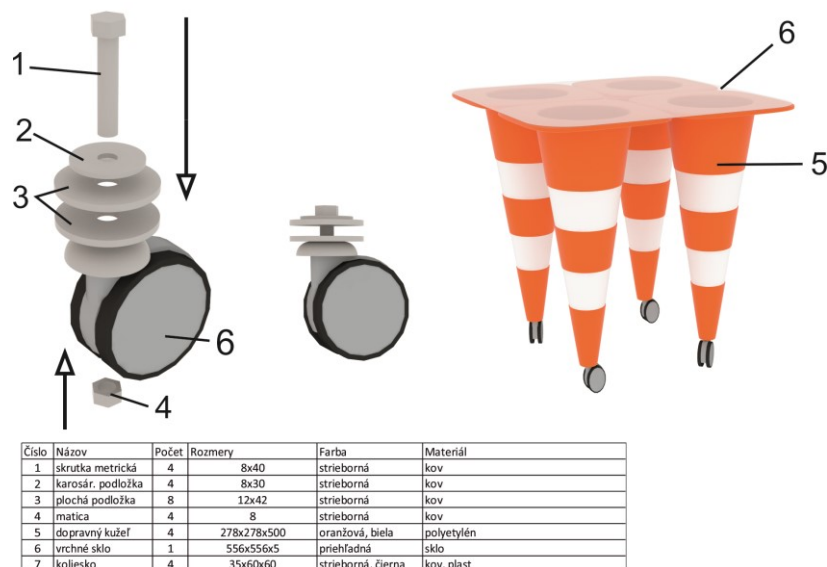

Obrázok 88: Lezecká stena – lezecký stĺp

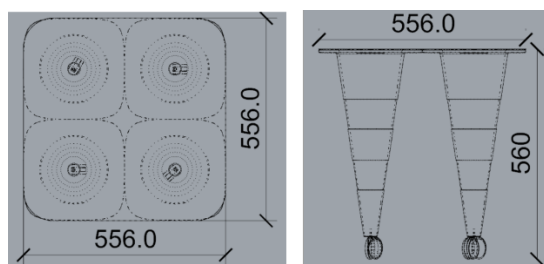
6.6 Spracovanie vybraného detailu

Pre spracovanie detailu som si zvolila ako objekt kaviarenský stolík. Po lezeckej mape bol hneď prvým predmetom v celom dizajne, ktorý do priestoru vniesol kus mesta a na základe ktorého som vedela, akým smerom sa chcem s návrhom uberať.

Technicky ide o 4 dopravné kužele DHS VE 12 z polyetylénu, s výškou 500mm. Oproti klasickému použitiu som ich otočila opačným smerom v horizontálnej osi, čím mi z užšej časti kužeľa vznikla noha stola. Ku každej nohe je pripevnené otočné koliesko pomocou karosárskych a plochých podložiek spojených metrickou skrutkou a maticou. V širšej časti sú k sebe spájané lepidlom určeným na polyetylén. Ako vrchný materiál je použité sklo hrúbky 5 mm s rozmermi kopírujúcimi tvar zlepených podstavcov. Aby nedochádzalo ku kĺzaniu skla po materiáli, sú medzi kužeľom a sklom použité ochranné silikónové podložky.

Obrázok 89: Prvky kaviarenskeho stolíka z dopravných kužeľov

Obrázok 90: Konštrukcia stolíka

7 VIZUALIZÁCIE NÁVRHU

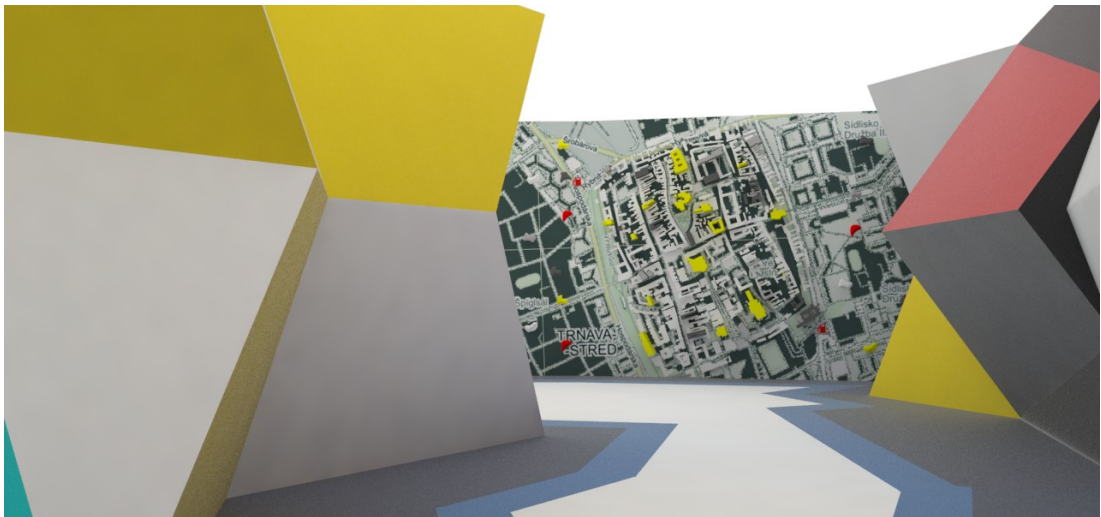
Obrázok 91: Priestor pre posedenie

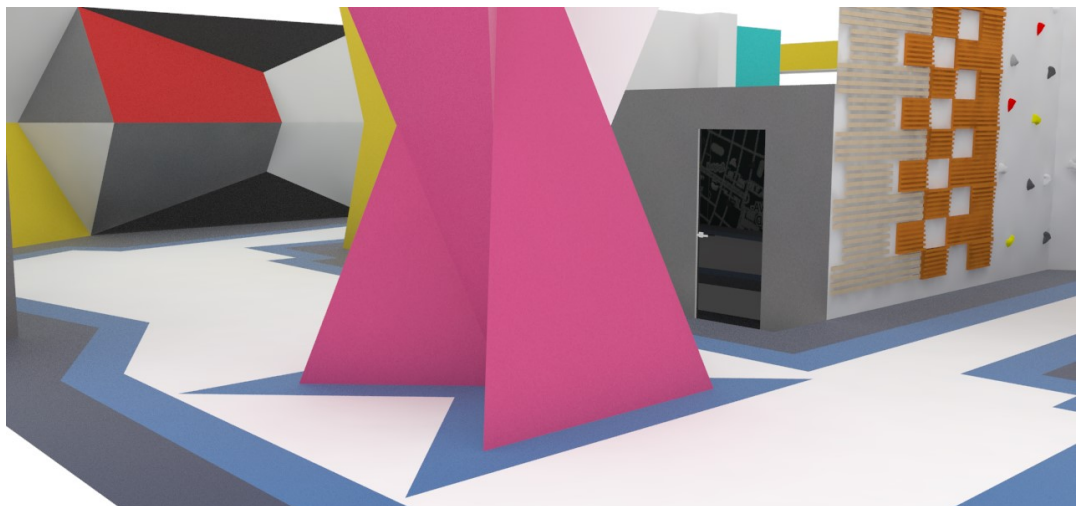
Obrázok 92: Pohľad na bar

Obrázok 93: Celková dispozícia

Obrázok 94: Pohľad z prednej časti na lezeckú mapu

Obrázok 95: Športová časť

Obrázok 96: Vstup do šatne a WC

ZÁVER

Cieľom mojej bakalárskej práce bolo navrhnúť funkčné lezecké centrum s možnosťou občerstvenia v podobe malého baru. Návrh mal rešpektovať požiadavky zadávateľa ako aj technické a hygienické požiadavky pre športoviská a kaviarne.

V teoretickej časti som spracovala základný prehľad o horolezectve, jeho súčastiach, disciplínach, lezeckom vybavení a taktiež rozdelenie umelých lezeckých stien, ku ktorým patrí popis ich konštrukcií, opláštenia a technických prvkov. Vysvetlila som aj pojem interiérový dizajn a uviedla jeho rozdelenie, ku ktorému patrí aj rozdelenie jeho prvkov a výrazových prostriedkov. Nechýbajú ani základné technické a hygienické požiadavky športovísk a kaviarní. Popísala som aj príklady rovnakých alebo podobných riešení, ktoré z určitej časti dopomohli ku vzniku návrhu. Súčasťou je aj kompletný popis jednotlivých miestností, ktoré som v projekte riešila.

Výsledkom je návrh s uceleným konceptom, ktorý môže slúžiť ako predloha pre rekonštrukciu daných priestorov. Snažila som sa o maximálnu funkčnosť a autorské výtvarné riešenie. V procese navrhovania som zohľadnila všetky potrebné kritériá a nároky vyplývajúce zo zadania. Snažila som sa docieľiť moderný dizajn, ktorý svojim do istej miery nezvyčajným estetickým riešením dopomáha k tomu, aby sa tam návštevníci cítili dobre a mali by dôvod prevádzku pravidelne navštevovať.

ZOZNAM POUŽITEJ LITERATURY

BOHÁČKOVÁ, Jana et al., 2013. *Průvodce bytového designéra*. Brno: Edika. ISBN 978-80-266-0360-3.

BROOKER, Graeme a Sally STONE, 2010. *Co je interiérový design?*. V Praze: Slovart. ISBN 978-80-7391-435-6.

DANIEL, Peter et al., 2017. *Interiérový dizajn*. Bratislava: SPEKTRUM STU. ISBN 978-80-227-4750-9.

DLABAL, Stanislav, 1992. *Interiéry v pohostinství*. Praha: ABF.

DUŠEK, Daniel, 2006. *Zápultí restauračních zařízení*. Brno. Diplomová práce. Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně. Vedoucí práce Doc. dr. Ing. Petr Brunecký.

GLOWACZ, Stefan a Wolfgang POHL, 1999. *Volné lezení*. Čes. vyd. České Budějovice: Kopp. Průvodce sportem. ISBN 80-723-2067-X.

HRADECKÁ, Jana, 2013. *Škola interiérového designu: pro všechny, koho zajímá dobré bydlení*. Praha: Grada. ISBN 978-80-247-3559-7.

MIKŠOVIC, Alexander, 1999. *Bar*. Praha: Off. ISBN 80-238-3789-3.

NEUFERT, Ernst, 2000. *Navrhování staveb*. 2. české vyd., (35. německé vyd.). Praha: Consultinvest. ISBN 80-901-4866-6.

ŘEZNÍČEK, Petr, 2013. Norma pro vybavení hygienických zařízení a šaten platí od února 2013. In: *Ztbinfo* [online]. [cit. 2019-05-03]. Dostupné z: <https://voda.tzb-info.cz/normy-a-pravni-predpisy-voda-kanalizace/10702-norma-pro-vybaveni-hygienickych-zarizeni-a-saten-plati-od-unora-2013>

VOMÁČKO, Ladislav a Soňa BOŠTÍKOVÁ, 2008. *Lezení na umělých stěnách*. 2., upr. vyd. Praha: Grada. ISBN 978-80-247-2174-3.

WINTER, Stefan, 2004. *Sportovní lezení*. České vydání. České Budějovice: Kopp nakladatelství. Průvodce sportem. ISBN 80-723-2234-6.

Lezení na umělých stěnách: Fascinující svět umělých stěn pro každého, 2015. Praha: Ikar. ISBN 978-80-249-2848-7.

Vyhláška Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky 125/1995 Z. z., 1995. In: . Slovenská republika, ročník 1995, 125/1995 Z. z.

Internetové zdroje:

ANATOMIC, 2019. Lezecká stena K2 Poprad. *Anatomic* [online]. [cit. 2019-03-25]. Dostupné z: <http://www.anatomic.sk/lezecka-stena/14-horolezecka-veza-k2-poprad-oc-max>

BLOC CLIMBING, 2013. A New Venue for Bristolian Boulders and the Bristol Bouldering Scene. In: *Bloc Climbing* [online]. [cit. 2019-03-30]. Dostupné z: <http://blocclimbing.co.uk/new-venue-bristolian-boulders/>

BLOC CLIMBING, 2019. Climb With Us: Why Climb with Bloc Climbing ?. *Bloc Climbing* [online]. [cit. 2019-05-03]. Dostupné z: <http://blocclimbing.co.uk/>

ČESKÝ HOROLEZECKÝ SVAZ, 2019. Sportovní lezení a bouldering. In: *Český horolezecký svaz* [online]. [cit. 2019-04-09]. Dostupné z: <https://www.horosvaz.cz/alpinismus/sportovni-lezeni-a-bouldering/>

HOROLEZECKÁ METODIKA, 2010b. Názvosloví. In: *Horolezecká metodika* [online]. [cit. 2019-04-08]. Dostupné z: <http://horolezeckametodika.cz/slovniky/nazvoslovi>

HOROLEZECKÁ METODIKA, 2010a. Historie horolezectví. In: *Horolezecká metodika* [online]. [cit. 2019-04-06]. Dostupné z: <http://horolezeckametodika.cz/ucebnice/horolezectvi-a-sport/historie-horolezectvi>

HOROLEZECKÝ KLUB JAMES, 2008. História Boulderingu. In: *Horolezecký klub JAMES Žiar nad Hronom* [online]. [cit. 2019-04-09]. Dostupné z: <http://jameszh.publikator.sk/article/8/sk/Historia-Boulderingu>

LEZECKÉ CENTRUM VERTIKON, 2019. KAFÉBAR. *Lezecké centrum Vertikon - Singing rock Zlín* [online]. [cit. 2019-03-27]. Dostupné z: <http://www.vertikon.cz/stena/kafebar>

MAKAK CLIMBING, 2019. Technický popis stěn. In: *Makak* [online]. [cit. 2019-04-20]. Dostupné z: http://www.makak.cz/cz/technicky-popis-sten?fbclid=IwAR2a7QkhuY_oPalto_aZfki9AVjnnhopza3N-m_y6lYj9EW2pHsJkc-ivg8

NACE, 2019. 93.11 Prevádzka športových zariadení. *SK NACE: NACE kódy* [online]. [cit. 2019-05-02]. Dostupné z: <http://www.nace.sk/nace/93-11-prevadzka-sportovych-zariadeni/>

ŘEZNÍČEK, Petr, 2013. Norma pro vybavení hygienických zařízení a šaten platí od února 2013. In: *Ztbinfo* [online]. [cit. 2019-05-03]. Dostupné z: <https://voda.tzb-info.cz/normy-a-pravni-predpisy-voda-kanalizace/10702-norma-pro-vybaveni-hygienickych-zarizeni-a-saten-plati-od-unora-2013>

TR-WALLS, 2019. Matice pro upevnění chytů. *TR-walls* [online]. [cit. 2019-04-20]. Dostupné z: <http://tr-walls.eu/sluzby/lezecke-steny/oplasteni/preklizka/>

ZOZNAM POUŽITÝCH SYMBOLOV A SKRATIEK

ABS	akrylonitril-butadién-styrén
DIN	nemecká národná norma (nemecky Deutsche Industrie-Norm)
DTD	drevotriesková doska
LED	elektroluminiscenčná dióda (anglicky Light Emitting Diode)
NASA	Národný úrad pre letectvo a kozmonautiku (anglicky National Aeronautics and Space Administration)
obr.	obrázok
OSB	lisovaná doska z veľkoplošných triesok (anglicky oriented strand board)
PMMA	polymetylmetakrylát
PVAC	polyvinylacetát
PVC	polyvinylchlorid
s.	strana
UIAA	Union Internationale des Associations d'Alpinisme = Medzinárodná horolezecká federácia (anglicky International Climbing and Mountaineering Federation)

ZOZNAM OBRÁZKOV

Obrázok 1: Horolezecké lano	15
Zdroj: https://www.ecstore.cz/detail/lezecke-vybaveni/tendon-trust-11-mm/	
Obrázok 2: Expresná slučka zložená z karabíny a popruhu	15
Zdroj: https://trigona.sk/pegaso-set1/p207773c93	
Obrázok 3: Sedací úväzok	16
Zdroj: https://www.hanibal.cz/black-diamond-uvazek-zone-men-id20227	
Obrázok 4: Detský celotelový úväzok	16
Zdroj: https://www.hanibal.cz/beal-bambi-ii-id14512	
Obrázok 5: Kýblik	16
Zdroj: https://www.hanibal.cz/camp-shell-id11302	
Obrázok 6: Reverso	16
Zdroj: https://www.campsaver.com/petzl-reverso-3-belay-device.html?image=9312c6cc84	
Obrázok 7: Osma	16
Zdroj: https://www.hanibal.cz/climbing-technology-otto-small-id13244	
Obrázok 8: Gri-Gri.....	16
Zdroj: https://www.hanibal.cz/petzl-grigri-2019-id22306#images-1	
Obrázok 9: Prilba	17
Zdroj: https://www.hanibal.cz/petzl-picchu-id6537	
Obrázok 10: Karabína so šróbovacou poistkou	17
Zdroj: https://www.probo-nb.cz/karabina-bora-hms-sroubovaci-p9016/	
Obrázok 11: Karabína s automatickou poistkou.....	17
Zdroj: https://www.affekt.cz/p/karabina-s-automatickou-pojistkou-singing-rock-bora-twl/	
Obrázok 12: Karabína s klasickým zámkom	18
Zdroj: https://www.hanibal.cz/sk/singing-rock-colt-bent-id17078	
Obrázok 13: Karabína s drôteným zámkom	18
Zdroj: https://www.hanibal.cz/sk/singing-rock-vision-prohnuta-id4950	
Obrázok 14: Sada Friendov	18
Zdroj: https://www.hanibal.cz/sk/black-diamond-friend-camalot-c4-2019-2-id22405	
Obrázok 15: Skoby	19
Zdroj: https://www.hanibal.cz/sk/camp-universal-id14239	
Obrázok 16: Rozpínavý nit	19
Zdroj: https://www.affekt.cz/p/petzl-coeur-bolt-hcr/#25966	

Obrázok 17: Kladivo.....	19
Zdroj: https://www.hanibal.cz/sk/singing-rock-kladivo-skalni-id21747	
Obrázok 18: Šnurovacie lezečky	20
Zdroj: https://www.hanibal.cz/sk/ocun-crest-lu-id16619	
Obrázok 19: Lezečky so suchým zipsom	20
Zdroj: https://www.hanibal.cz/sk/ocun-ozone-2019-id22260	
Obrázok 20: Lezečky „Baletky“	20
Zdroj: https://www.hanibal.cz/sk/la-sportiva-cobra-id15796#/39-velikost-38/395-barva-orange	
Obrázok 21: Lezecká obuv	22
Zdroj: https://www.hanibal.cz/sk/ocun-lezacky-oxi-lu-id19890	
Obrázok 22: Vrecúško na magnézium.....	23
Zdroj: https://www.hanibal.cz/sk/edelrid-pytlik-na-mg-chalk-bag-rocket-lady-id22380#images-1	
Obrázok 23: Bouldermatka	23
Zdroj: https://www.hudy.cz/bouldermatky/black-diamond-satellite-crashpad,22952.html	
Obrázok 24: Kefy na čistenie chytov.....	24
Zdroj: https://www.hanibal.cz/sk/flathold-kartacek-brush-small-id21407	
Obrázok 25: Stena pre bouldering	25
Zdroj: https://www.prague.eu/cs/objekt/mista/2516/lezecka-stena-trinactka	
Obrázok 26: Veľká lezecká stena	26
Zdroj: https://outdoormag.sport-press.it/2018/03/07/nord-sud-scarpa-demo-tour/	
Obrázok 27: Lezecká stena na detskom ihrisku.....	26
Zdroj: http://www.climbingwallsolutions.com/	
Obrázok 28: Lezecká stena v obchode	26
Zdroj: http://taiwanrocks.net/category/shops/	
Obrázok 29: Nafukovacia lezecká stena	27
Zdroj: https://www.jumpkingindia.com/shop/inflatable-rock-climbing/	
Obrázok 30: Plášť z preglejky	28
Zdroj: http://www.makak.cz/cz/technicky-popis-sten?fbclid=IwAR2a7QkhuY_oPalto_aZfki9AVjnnhopza3N-m_y6lYj9EW2pHsJkc-ivg8	
Obrázok 31: Laminátové opláštenie	29

Zdroj: http://www.makak.cz/cz/technicky-popis-sten?fbclid=IwAR2a7QkhuY_oPalto_aZfki9AVjnnhopza3N-m_y6lYj9EW2pHsJkc-ivg8	
Obrázok 32: Freeform.....	29
Zdroj: http://www.makak.cz/cz/technicky-popis-sten?fbclid=IwAR2a7QkhuY_oPalto_aZfki9AVjnnhopza3N-m_y6lYj9EW2pHsJkc-ivg8	
Obrázok 33: Narážacia matica.....	30
Zdroj: https://www.amazon.es/elegir-cuentagotas-Tuerca-Climbing-ebanister%C3%ADa/dp/B01MSVU3WF	
Obrázok 34: Platnička upevňovaná skrutkami	30
Zdroj: http://www.makak.cz/cz/technicky-popis-sten?fbclid=IwAR2a7QkhuY_oPalto_aZfki9AVjnnhopza3N-m_y6lYj9EW2pHsJkc-ivg8	
Obrázok 35: Nerezové platničky s maticou	31
Zdroj: http://tr-walls.eu/sluzby/lezecke-steny/oplasteni/preklizka/	
Obrázok 36: Drevená štruktúra.....	31
Zdroj: https://www.anatomic.sk/eshop/product/struktura-polgula-dual/	
Obrázok 37: Laminátová štruktúra	31
Zdroj: https://www.anatomic.sk/eshop/product/death-star-lamino/	
Obrázok 38: Sada lezeckých chytov	32
Zdroj: https://www.metoliusclimbing.com/bulk_sets.html	
Obrázok 39: Rozmery kaviarenských stolov	48
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 40: Rozmery barového pultu a zápultia	48
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 41: Pohľad na vstup lezeckej steny K2	51
Zdroj: http://www.anatomic.sk/lezecka-stena/14-horolezecka-veza-k2-poprad-oc-max	
Obrázok 42: Kaviareň lezeckej steny K2	51
Zdroj: http://www.anatomic.sk/lezecka-stena/14-horolezecka-veza-k2-poprad-oc-max	
Obrázok 43: Lezecká stena s oknami v kaviarni	51
Zdroj: http://www.anatomic.sk/lezecka-stena/14-horolezecka-veza-k2-poprad-oc-max	
Obrázok 44: Kafébar.....	53
Zdroj: http://www.vertikon.cz/stena/kafebar	
Obrázok 45: Lezecká stena Vertikon – Singing Rock, Zlín	54

Zdroj: https://www.mistopisy.cz/pruvodce/obec/10322/zlin/sportovni-aktivity/	
Obrázok 46: Lezecká časť	55
Zdroj: http://blocclimbing.co.uk/Blocclimbing/wpcontent/uploads/2014/07/1T9B14651.jpg	
Obrázok 47: Posedenie a medziposchodie.....	55
Zdroj: http://peterevansstoragesystems.co.uk/blog/2014/06/mezzanine-floor-for-bloc-climbing-in-bristol.html	
Obrázok 48: Bloc Climbing – pohľad na bar.....	55
Zdroj: http://blocclimbing.co.uk/Bloc-climbing/wp-content/uploads/2014/05/Cafe-Header.jpg	
Obrázok 49: Mapa mesta s vyznačenou adresou budovy	57
Zdroj: https://www.google.com/maps/place/Trst%C3%ADnska+cesta+1672%2F1,+917+01+Trnava/@48.3788901,17.5701199,13.5z/data=!4m5!3m4!1s0x476ca08f1d1d4791:0x9e81a151475c6bc!8m2!3d48.3829519!4d17.577481	
Obrázok 50: Označenie budovy Merkúr v mape	58
Zdroj: https://zbgis.skgeodesy.sk/mkzbgis/sk/kataster?bm=zbgis&z=17&c=17.576492,48.383168#/detail/ra_adresne_body/0/17199563	
Obrázok 51: Dotknutá časť budovy a pohľady.....	58
Zdroj: https://zbgis.skgeodesy.sk/mkzbgis/sk/kataster?bm=zbgis&z=17&c=17.576492,48.383168#/detail/ra_adresne_body/0/17199563	
Obrázok 52: Pohľad číslo 1	58
Zdroj: https://www.google.com/maps/place/Trst%C3%ADnska+cesta+1672%2F1,+917+01+Trnava/@48.3788901,17.5701199,13.5z/data=!4m5!3m4!1s0x476ca08f1d1d4791:0x9e81a151475c6bc!8m2!3d48.3829519!4d17.577481	
Obrázok 53: Pohľad číslo 2	58
Zdroj: https://www.google.com/maps/place/Trst%C3%ADnska+cesta+1672%2F1,+917+01+Trnava/@48.3788901,17.5701199,13.5z/data=!4m5!3m4!1s0x476ca08f1d1d4791:0x9e81a151475c6bc!8m2!3d48.3829519!4d17.577481	
Obrázok 54: Pohľad číslo 3 – výhľad z rožného okna.....	59
Zdroj: https://www.google.com/maps/place/Trst%C3%ADnska+cesta+1672%2F1,+917+01+Trnava/@48.3788901,17.5701199,13.5z/data=!4m5!3m4!1s0x476ca08f1d1d4791:0x9e81a151475c6bc!8m2!3d48.3829519!4d17.577481	
Obrázok 55: Pôdorys súčasného stavu a vyznačené pohľady.....	60
Zdroj: vlastný zdroj	

Obrázok 56: Pohľad č. 1 – z ulice.....	60
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 57: Pohľad č. 2 – prístupová cesta	60
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 58: Pohľad č. 3	61
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 59: Pohľad č. 4	61
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 60: Pohľad č. 5	61
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 61: Pohľad č. 6	61
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 62: Pohľad č. 7	61
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 63: Pohľad č. 8	61
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 64: Pohľad č. 9	61
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 65: Návrh v súčasnej dispozícií	66
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 66: Mestský vodojem	66
Zdroj: http://www.stavbystoleti.cz/hlasov%C3%A1n%C3%AD/stavba?i=1601	
Obrázok 67: Mestské hradby s bránou	66
Zdroj: http://sprava.trnava.sk/plastiky-a-susosia/	
Obrázok 68: Návrh atrakcií vodojemu a hradieb	66
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 69: Prvý variant návrhu barovej časti s posedením.....	67
Zdroj:	
Obrázok 70: Maketa historického centra Trnavy	67
Zdroj: http://www.stavbystoleti.cz/hlasov%C3%A1n%C3%AD/stavba?i=1601	
Obrázok 71: Detail makety	67
Zdroj: https://www.trnavskyhlas.sk/c/14653-pohlad-na-trnavu-zhora-na-pesej-zone-nainstalovali-bronzovy-model-centra-mesta.htm	

Obrázok 72: Prevádzková schéma	68
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 73: Rôzne typy navrhovanej blokovej schémy	68
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 74: Pôdorys - návrh č. 1	69
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 75: Pôdorys - návrh č. 2	70
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 76: Pôdorys - návrh č.3	71
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 77: Pôdorys - návrh č.4	71
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 78: Pôdorys - návrh č.5	71
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 79: Pôdorys s jednotlivými časťami.....	72
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 80: Bouldermatka	75
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 81: Kaviarenský stolík	75
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 82: Stena so stoličkami	76
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 83: Barové poličky	76
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 84: Lezecká stena - mapa	78
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 85: Lezecká stena geometrická – pozitív	79
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 86: Lezecká stena geometrická - negatív	79
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 87: Lezecká stena – tréningová časť	79
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 88: Lezecká stena – lezecký stĺp	79

Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 89: Prvky kaviarenskeho stolika z dopravných kužel'ov	80
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 90: Konštrukcia stolika	80
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 91: Priestor pre posedenie	81
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 92: Pohľad na bar	81
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 93: Celková dispozícia	82
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 94: Pohľad z prednej časti na lezeckú mapu	83
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 95: Športová časť	83
Zdroj: vlastný zdroj	
Obrázok 96: Vstup do šatne a WC.....	83
Zdroj: vlastný zdroj	

ZOZNAM PRÍLOH

PRÍLOHA P I: Výkresová dokumentácia vo formáte A3

PRÍLOHA P II: Výkresová dokumentácia atypických prvkov vo formáte A3

PRÍLOHA P III: Výpis prvkov

PRÍLOHA P IV: CD obsahujúce - digitálnu podobu práce

- Výkresovú dokumentáciu

- Výkresovú dokumentáciu atypických prvkov